

živa zajednica

DM 0,60

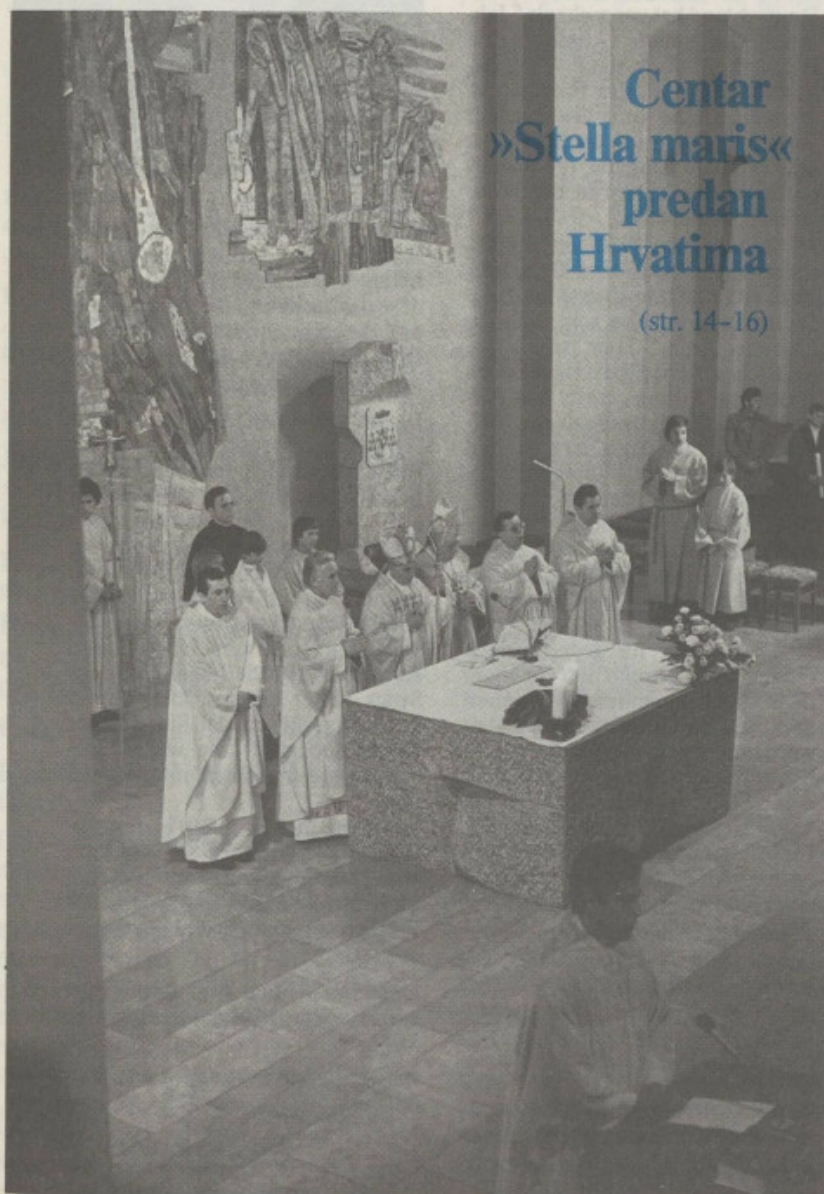
br. 4

veljača/
Feb.
1979.

LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH MISIJA

ERSCHEINUNGORT
FRANKFURT AM MAIN

»LEBENDIGE GEMEINDE« · MITTEILUNGSBLATT DER KROATISCHEN KATHOLISCHEN MISSIONEN

Schönstes kroatisches Begegnungszentrum eingeweiht durch Bischof Moser (Stuttgart-Rottenburg) und Erzbischof Kuharić (Zagreb). An der Kanzel Pater Ignacije Vugdelija, Leiter der kroat. Mission Stuttgart.

Čitajte u ovom broju:

- ODGOJ DJECE DANAS
- SLIKA SVIJETA SUTRA
(str. 7)
- Bischofswort an die
kroatischen Mit-
bürger
(S. 2-3)
- NA TAJ POSJET
„ČEKAMO ...“
interview s preuzv. Kuharićem
(str. 8)
- PORAVANJE GODIŠNJEG
POREZA NA ZARADU
(str. 20)
- nova rubrika:
„SOCIALNI UPITNIK“
(str. 22)
- Posebna briga o
drugoj generaciji
(str. 12)
- PROSLAVE U NAŠIM
MISIJAMA
(str. 24)

Slijedeći broj ŽZ izlazi tijekom
travnja 1979.

Biskup Moser iz Rottenburga:

Bischofswort

für das kroatische Mitteilungsblatt
„Živa Zajednica“

Liebe Glaubensbrüder und -schwestern!

In diesen Januartagen sind viele von Ihnen aus der Heimat wieder nach Deutschland an die Arbeitsstelle zurückgekehrt. Für einige Wochen konnten Sie bei Ihren Angehörigen sein, die Muttersprache hören und sprechen und vielleicht auch so manche Wunde heilen, die durch die lange Trennung von der Familie entstanden ist.

Am Beginn dieses Jahres 1979 möchte ich Ihnen einen herzlichen Gruß und meine Segenswünsche übermitteln. Ich bin der Bischof der Diözese Rottenburg-Stuttgart, in der die meisten Katholiken Ihrer Sprache zeitweilig leben und arbeiten.

Viele Sorgen und Probleme werden Sie am Beginn dieses neuen Jahres bewegen.

Wird der Aufenthalt gesichert bleiben und der Arbeitsplatz? Werden die Angehörigen in der Heimat ohne den Vater, den Bräutigam, den älteren Bruder zurecht kommen?

Wie wird es den Kindern in den Schulen gehen?

Werden sie am überlieferten christlichen Glauben festhalten?

Bei meinem Besuch in Ihrem Land – ich erinnere mich gerne an die dortigen Begegnungen mit Ihren Familien! – habe ich erlebt, wie sehr Sie sich für die Familie, für die Kinder, für die Heimat einsetzen. Ich weiß auch, wie Sie sich engagieren für das Ausharren im Glauben der Väter und für die christliche Zukunft der Jugend. Bei vielen Kontakten mit Ihnen, zuletzt bei der Eröffnung des Hauses „Stella Maris“ in Stuttgart, habe ich erfahren, daß Sie auch hier in der Bundesrepublik Deutschland nicht aufhören, an diesen Sorgen und an Ihrer Liebe zur Heimat festzuhalten.

In vielen Gesprächen habe ich deutlich gespürt, daß das Familienleben vieler Ausländer in unserem Land harten Zerreißproben ausgesetzt ist. Zum Konflikt der Generationen kommt für Sie noch die Verschiedenheit der Kulturen und der Wertvorstellungen und die Mühsal, sich nicht richtig verständigen zu können.

Auch im Bereich des Glaubens haben Sie es nicht leicht. Zwar ist unsere katholische Kirche schon von ihrem Namen her eine vielschichtige Gemeinschaft, nennt sie sich doch katholisch, das heißt allgemein und weltumspannend. Man sagt mit Recht, in dieser Kirche seien wir alle Brüder und Schwestern, da dürfe es keine Fremden geben. Aber leider entspricht das nicht überall der Wirklichkeit.

Die Gemeinsame Synode der Bistümer in der Bundesrepublik Deutschland hat vor mehr als 5 Jahren grundlegende Aussagen im Hinblick auf die ausländischen Arbeitnehmer und ihre Familien in unserer Kirche und Gesellschaft gemacht. Es bleibt nach wie vor eine zentrale Aufgabe, die damals gefaßten Beschlüsse in die Wirklichkeit umzusetzen.

Im Galater-Brief heißt es: „Es gibt nicht mehr Juden und Griechen, Sklaven und Freie, nicht Mann und Frau; denn ihr alle seid einer in Christus Jesus“. Hier ist ein wesentliches Orientierungszeichen für unsere Kirche gesetzt. Die Kirche Jesu Christi muß aus der Vielfalt leben und darin ihre Einheit suchen. Wie sich die universale Kirche aus Diözesen der verschiedensten Völker und Rassen zusammensetzt, so muß auch die jeweilige Diözese am Ort offen sein für Menschen und Erfahrungen der verschiedensten Kulturen und Sprachen. Nur im gegenseitigen Geben und Nehmen und vor allem im Versuch, einander zu verstehen und miteinander Freund zu werden, wird das lebendig. Im 1. Korinther-Brief steht: „In dem einen Geist wurden wir durch die Taufe alle zu einem einzigen Leib, Juden und Griechen, Sklaven und Freie. Wir wurden alle mit dem einen Geist getränkt“.

Ein solcher Glaube darf nicht nur dann zum Ausdruck kommen, wenn wir Deutsche und Kroaten getrennt unsere Gottesdienste feiern. Wir müssen neue Wege finden, wo dieses Bekenntnis und diese Freundschaft auch im Alltag sichtbar wird, in der Arbeitswelt, in der Freizeit und auch im gemeinsamen Gottesdienst. Gerade wir Christen sollten uns nicht in gegenseitigem Mißtrauen und unbegründeten Vorurteilen voreinander abschließen!

Am Epiphaniestag hörten wir in einer Prophetie aus dem Buch Jesaja jenen Text, der von einem neuen Jerusalem spricht, über dem das Licht und die Herrlichkeit des Herrn aufstrahlt; der Prophet sagt: „Die Schätze der Völker kommen zu dir, Jerusalem.“

Unter den Schätzen Ihres kroatischen Volkes sehe ich vor allem Ihre Liebe zur Heimat, zur Sprache und Kultur, Ihr treues Festhalten am überlieferten katholischen Glauben und Ihre Freiheitsliebe. Ich wünsche mir am Beginn dieses Jahres, daß die Wirklichkeit einer Kirche Jesu Christi aus vielen Völkern, Sprachen und Nationen in Einheit und brüderlicher Liebe ein Stück näher kommt. Und Ihnen allen wünsche ich, daß Sie in dieser Kirche jederzeit eine wahre, tröstende und frohmachende Heimat finden!

Ich segne Ihre Familien in der Heimat, vor allem aber Sie, die jetzt wieder hier bei uns am Arbeitsplatz, auf der Straße und auch in der Freizeit so mancherlei Gefahren ausgesetzt sind.

Der Herr schütze Sie auf die Fürsprache der Mutter Gottes von Sinj!

In herzlicher Verbundenheit grüße ich Sie!

Ihr

(Dr. Georg Moser)
Bischof
von Rottenburg-Stuttgart

Rottenburg am Neckar 1,
14. Januar 1979

na zagovor Gospe Sinjske!

(Biskup dr. Georg Moser rezidira u zapadnonjemačkoj Biskupiji Rottenburg-Stuttgart na području koje trenutno živi najveći broj hrvatskih vjernika i djeluje najviše hrvatskih misionara. Biskup Moser, koji je pred nepune dvije godine posjetio našu domovinu, rado se odazvao želji uredništva ŽZ da na početku ove godine uputi svoju pastirsku riječ hrvatskim vjernicima u tuđini.)

Draga braćo i sestre u vjeri!

Ovih siječanjskih dana mnogi od Vas su se iz domovine opet vratili na svoje radno mjesto u Njemačkoj. Kroz nekoliko ste tjedana imali prilike boraviti kod svoje rodbine, slušati i govoriti svoju materinsku riječ i moguće na taj način zaliječiti poneku ranu, koja je nastala uslijed duge odvojenosti od obitelji.

Na početku ove, 1979., godine htio bih Vam poručiti svoje srdačne pozdrave i želje sa blagoslovom. Ja sam biskup Biskupije Rottenburg-Stuttgart u kojoj privremeno živi i radi najviše katolika Vašeg jezika.

Jamačno Vas mnoge brige i problemi nukaju na razmišljanje u početku nove godine.

Hoće li biti osiguran boravak i radno mjesto?

Hoće li Vaši u domovini dobro podnijeti odsutnost oca, zaručnika ili pak starijeg brata?

Kako će prolaziti djeca u školi?

Hoće li se držati naše kršćanske predaje?

Pri svom posjetu Vašoj zemlji rado se i dobro sjećam tamošnjih susreta s Vašim obiteljima te žara kojim se zalažu za obiteljski život, djecu i domovinu. Poznato mi je kako se angažirate za ustrajanje u vjeri otaca i za kršćansku budućnost mladeži. U mnogim susretima s Vama, u najnovije vrijeme pri otvorenju doma „Zvijezda mora“ („Stella maris“) u Stuttgartu, iskusio sam da i ovdje, u Saveznoj Republici Njemačkoj, ne prestajete ustrajati u toj brizi i u ljubavi prema domovini.

U mnogim sam razgovorima jasno osjetio da je obiteljski život mnogih stranaca u ovoj zemlji izložen žestokim iskušenjima. Konfliktu generacija pridolazi još i raznolikost kultura, vrednovanja te napor oko ispravnog sporazumijevanja i razumijevanja.

I na vjerskom Vam području nije lako. Jest da je naša Katolička crkva već i po svom nazivu jedna mnogovrsna zajednica – naziva se općom, katoličkom, sveobuhvatnom za cijeli svijet. S pravom se govori da smo u toj Crkvi svi mi braća i sestre te da u njoj ne smije biti stranaca. Ali to nažalost svugdje baš ne odgovara stvarnosti.

Zajednička sinoda Biskupija u Saveznoj Republici Njemačkoj je pred više od pet godina donijela temeljne postavke u pitanju inozemnih radnika i njihovih obitelji u ovoj zemlji i njenom društvu. Ostaje i nadalje jedna od njenih centralnih zadaća: provesti te zaključke u djelo.

U poslanici Galaćanima kaže se: „Nema tu više ni Židova ni Grka; nema više ni roba ni slobodnjaka; nema više ni muškog ni ženskog, jer ste svi samo jedan u Kristu Isusu“ (Gal 3, 28). Ovdje je postavljen bitni znak orijentiranja za našu Crkvu. Kristova Crkva mora živjeti od raznovrsnosti i u njoj tražiti svoje jedinstvo. Kao što se sveopća Crkva sastoji od biskupijâ najraznovrsnijih naroda i rasa, tako mora i svaka biskupija na licu mjesta biti otvorena za ljude i iskustva iz najrazličitijih kultura i jezika. Ona će biti živa samo uzajamnim davanjem i preuzimanjem, a prvenstveno pokušavajući ostvariti uzajamno razumijevanje i prijateljstvo. U Prvoj poslanici Korinćanima stoji: „Uistinu, mi smo svi – bilo Židovi bilo Grci, bilo robovi bilo slobodnjaci – kršteni jednim Duhom u jedno tijelo. I svi smo napojeni jednim Duhom“ (1. Kor 12, 13).

Takva vjera ne smije dolaziti do izražaja samo onda kad mi, Nijemci i Hrvati, odvojeno slavimo službu

Božju. Mi moramo tražiti nove putove da bi to uvjerenje i prijateljstvo postajalo vidljivo u svakidašnjici, na radnom mjestu, u naše slobodno vrijeme te također u zajedničkom bogoslužju. Upravo mi kršćani ne smijemo se isključivati nepovjerenjem i neosnovanim predrasudama!

Na blagdan Bogojavljenja čuli smo u proročanstvu iz Knjige Izaijine onaj dio, u kom se govori o Novom Jeruzalemu nad kojim sjaji svjetlo i ljepota Gospodinova. Prorok govori: „Blago narodâ k tebi će pritjecati, Jeruzaleme“. (Iz 60, 5).

Među blagom Vašeg hrvatskog naroda nazirem prije svega Vašu ljubav prema domovini, jeziku, svojoj kulturi, Vašu odanost katoličkoj vjerskoj predaji i Vašu ljubav prema slobodi. Želio bih na početku ove godine da Kristova Crkva od mnogo naroda, jezika i država dođe nešto bliže stvarnosti jedinstva i bratske ljubavi. Svima Vam želim da u svako vrijeme nađete u toj Crkvi istinsku, utješujuću i razveseljujuću domovinu!

Blagoslivljem Vaše obitelji kod kuće, a u prvom redu Vas koji ste opet ovdje kod nas, izloženi raznim opasnostima na svom radnom mjestu, na ulici i u svom slobodnom vremenu.

Bog Vas čuvao na zagovor Majke Božje Sinjske!

U srdačnoj povezanosti pozdravlja Vas Vaš

dr. Georg Moser,
biskup Rottenburga-Stuttgarta.

Rottenburg na Nekar, dne 14. siječnja 1979.

Biskup Moser napisao je niz vjerskih knjižica laganog, meditativnog sadržaja. Jedna od njih – „Stille im Lärm“ – prevedena je prošle godine i na hrvatski pod naslovom: „Tišina usred buke“ – meditacije i poticaji, tiskana u šibeniku, a nabaviti može se kod otaca Dominikanaca na 50260 Korčuli.

Razvitak hrvatskih misija u Njemačkoj

(Nastavak)

Naši dušobrižnici u hrvatskoj inozemnoj pastvi u SR Njemačkoj mogu se prema biskupijama i redovničkim zajednicama kojima pripadaju ovako podijeliti: nadbiskupija zagrebačka 4, nadbiskupija sarajevska 7, nadbiskupija splitska 4, biskupija mostarska 5, biskupija krčka 3, i po jedan svećenik iz biskupija senjske, dubrovačke i essenske, pa iz nadbiskupija zadarske, barske i kölnske. (Spomenuti svećenici iz essenske i kölnske dijeceze Hrvati su, upisani među svećenstvo tih biskupija – inkardinirani). Franjevačka provincija Presv. Otkupitelja poslala je u Njemačku kao dušobrižnike za Hrvate 29 svojih svećenika; franjevci trećoreci 8, franjevci konventualci 4, isusovci 3, salezijanci 4, dominikanci 4, bosanski franjevci 5, hercegovački franjevci 2, franjevci provincije sv. Jeronima 1, franjevci provincije sv. Ćirila i Metoda 2, karmelićani 1, salvatorijanci 1. Ukupno 95.

Zajedno s tim svećenicima, misionarima, za naše ljude u Njemačkoj brine se 87 socijalnih radnika i radnica, koji djeluju u ustanovama njemačkog katoličkog Caritasa, i 62 župne suradnice i suradnika. Socijalni radnici su većinom vjernici laici dok

su župne suradnice uglavnom časne sestre. One su prema redovničkim družbama ovako raspoređene: splitske školske sestre franjevke 7, sarajevske školske sestre franjevke 5, mostarske školske sestre franjevke 6, milosrdnice 3, sibenske sestre franjevke 3, Marijnine sestre 1, dominikanke 3, karmelićanke 1, Služavke Malog Isusa 1, sestre sv. Križa 1. Laički institut Suradnica Krista kralja posvetio je radu među našim ljudima u Njemačkoj 8 svojih članica od kojih je jedna, Slavica Tuškan, od 1. prosinca 1975. referent za socijalne savjetnike iz Jugoslavije pri središnjoj upravi Njemačkog Caritasa u Freiburgu.

Prosječna životna dob naših svećenika je 43 godine, socijalnih radnika 37, a župnih suradnica također 37.

Hrvatsko dušobrižništvo u Njemačkoj uz redovito euharistijsko okupljanje naših vjernika na oko 360 mjesta diljem Njemačke, također razvija višestruku crkvenu, kulturnu i društvenu djelatnost. Priređuju se sastanci svećenika i duhovne vježbe ili obnove u pojedinim pokrajinama i za cijelo njemačko područje. Redovita i povremena hodočašća uvijek privlače nove vjernike. Velika vjeronaučna natjecanja u suradnji s Malim koncilom i Kršćanskom sadašnjosti iz Zagreba pokrenula su živo zanimanje u mnogim misijama. Priređuju se godišnji susreti hrvatske katoličke mladeži.

Raznolike djelatnosti,

U mnogim misijama djeluju folklorne i tamburaške grupe, dječji zborovi i vokalno-instrumentalni sastavi. Na većim skupovima i hodočašćima posebno se ističu folkorne grupe iz Frankfurta, Nürnberga, Hamburga, Hannovera, Mainza, Münchena, Ravensburga i Wuppertala; dječji zborovi iz Offenbacha, Nürnberga, Frankfurta, Münchena i Hannovera; dječja tamburaška grupa iz Nürnberga i Berlina.

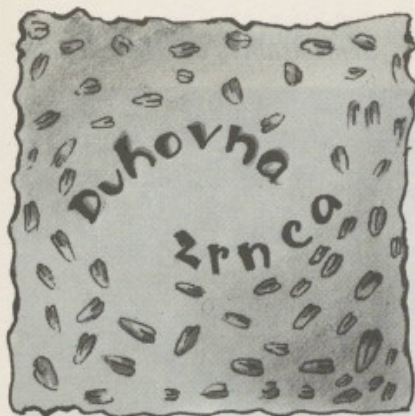
Vezu između hrvatske Crkve u domovini i u Njemačkoj na osobit način izražavaju i jačaju naši biskupi koji, koliko im je to moguće, obilaze naše misije, sudjeluju u svečanostima i dijele sakrament sv. potvrde.

Probuđeno zanimanje za Sveto pismo, koje već nekoliko godina označuje crkveni život u domovini, izrazilo se i među nasima u Njemačkoj. Skrbju naddušobrižničkog ureda u Frankfurtu, u domovini je tiskano i raspačano među naše ljude u inozemstvu 16.000 Ilustrianih Biblija mladih i 20.000 primjeraka Evandjelja. Osim toga, preko naših misijskih središta vjernici su nabavili velik broj primjeraka Biblije »Stvarnosti« i Novog zavjeta, kakoprijevod Duda Fuček, tako i Rupčićeva prijeвода.

(Nastavit će se)

Junge Familie des kroatischen Sozialberaters für Mitbürger aus Jugoslawien, Nikola Radat, in Augsburg. Auch hier wird Volksbrauchtum groß geschrieben. Gemeinsam in der Heimat ...

„Ne boj se jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti!”

(Izaja 41, 10.)

Da li si vidio brata
kako siromašan i plašljiv kraj tebe
prolazi ...?

Ili si rekao: „Ja ga ne poznajem –
tko bi ga znao što je radio
dok je svako od nas mukom
sticao

blago i sreću –
Tko bi znao – – –?”

Obazri se za njim i zovi ga natrag!
iako nije čvrst kao ti,
ne baci kamen!

Nismo li svi prosjaci pred Bogom?
Kako bi bilo
kada bi Gospod jednoga dana
zatvorio vrata bez smilovanja
i rekao isto:

„Ja te ne poznajem!”

Marija Nels)

„Vremena su puna tjeskobe.
Kristova stvar leži kao u samrtnoj
borbi!

A ipak –
nikada nije Krist snažnije prolazio
ovom zemljom.

Nikada ne bijaše očitiji njegov
dolazak.

Nikada osjetljivija njegova blizina.
Nikada dragocjenija njegova služ-
ba – nego sada.

Molimo stoga Vječnoga u ovim
trenucima zemaljskog života, u
borbi i oluji:

O Bože, ti možeš osvjetliti tamu.
Ti jedini to možeš!”

(Kard. Newman)

Tvoja riječ neka bude: istinita, jasna, ljubezna.

1. Istinita: Odluči se za apsolutnu istinitost. Budi neprijatelj svake neistine i laži.

2. Jasna: Promisli što ćeš reći i izražavaj se sadržajno.

3. Ljubezna: Pazi da nikoga ne uvrijediš! Treba li katkad reći što oštrije, neka bude oštrije samo sadržaj, ali ne i način.

Tvoj primjer neka bude: dobar, uvjerljiv, privlačiv.

1. Dobar po svom sadržaju: Želimo svijetliti samo u dobru. Ne u zlu, ne u nastranosti, ne u trica-ma...!

2. Uvjerljiv, jasan (prema svrsi): samo iz ljubavi prema Bogu i prema dobru želimo svijetliti. Ne iz taštog samoljublja, ne iz želje za ljudskom hvalom...

3. Privlačiv (prema vanjskom obliku): Neka je naš primjer naravan, lijep, otmjen, privlačiv, pobudan. Nikakve nenaravnosti, tvrdoće, odbojnosti.

Tvoja osobnost neka bude: plemenita, vjerna, pristupačna.

1. Plemenita: Budi otmjen u mislima, riječima, čitavom vladanju. Neka se ne primijeti na tebi ništa neli-jepo, ništa prosto.

2. Vjerna: U toj plemenitosti budi postojan, ne kolebljiv. Održi zadanu riječ.

3. Pristupačna: Neka svi dolaze k tebi bez straha, bez bojazni. Ne budi ohol, partaican, hirovit.

„Svako mito i nepravda propadaju,
a poštenje traje dovijeka.”

(Sirah 40, 12.)

Za druge!

Bogu činiš što činiš drugima!

Da li ih paziš ili prezireš!

Činiš li im dobro ili zlo!

Ostavljaš li ih same, ili im praviš društvo;

Da li si prema njima prijazan ili neprijazan.

– Svakome koga sretnes čini dobro koliko možeš!

„Čuješ li o drugom zlo govoriti, nemoj to nikada dalje širiti;

Ljudsku je sreću lako razoriti, ali je veoma teško obnoviti.”

(Friedrich von Bodenstedt)

Dragi čitatelji!

Vjerojatno ćete ovaj broj dobiti po povratku iz domovine, gdje ste proslavili božićne i novogodišnje blagdanе. Nova godina već je postala obična i svakidašnja sa svojim starim i dnevnim brigama. Vaši najdraži i najbliži po krvi opet ostaju sami i osamljeni, a vi ste mnogi prisiljeni u daleku i ne laku tuđinu. Dolazite s novim planovima. Možda poneki i pomišljaju još u ovoj godini na stalni povratak u domovinu. Daj Bože, da takvih bude što više. Svima želimo mnogu uspjeha i pomoći Božje u radu i životu!

Ova je godina proglašena Medunarodnom godinom djeteta. Želi se probuditi svijest o odgovornosti za toliku djecu: koja umiru od gladi, koja su bolesna, ostavljena, napuštena, ili vanbračna. Za stotine i stotine tisuća nerođene djece, koja se ubijaju prije rođenja pod ne-majčinim srcem. I vi ste većinom došli u inozemstvo na rad da svojoj djeci omogućite bolji život, te sretniju i vedriju budućnost. Nije dovoljno da su materijalno dobro situirana, da svrše škole, fakultete i da imaju diplome u ruci. Djeca trebaju roditeljske ljubavi, solidniji i kršćanskiji odgoj od oca i majke za novo društvo, okolinu i mentalitet u kojem žive.

Proglašena je Godina djeteta, a trebala bi biti godina djece. Blagopokojni sarajevski nadbiskup, dr. S. Čekada, je na Mariji Bistrici rekao: „Narod koji ima djece, ne izumire! Narod bez djece osuđen je na propast.”

U ovom broju donosimo i pastirsko pismo rottenburško-stuttgartskeg biskupa dra. Georga Mosera hrvatskim vjernicima, posebno hrvatskim vjernicima u tuđini. U njegovoj biskupiji živi najveći broj radnika iz naše domovine, te djeluje najviše hrvatskih svećenika, pastoralnih suradnika i socijalnih radnika.

Vjerujem da će privući pozornost i zanimanje čitatelja, te biti korisno pročitati što naši socijalni savjetnici u ovom broju pišu o godišnjem poravnanju poreza i dječjem doplatku.

Svima srdačan pozdrav!

Vaš urednik

Teološko - pastoralni tjedan u Zagrebu

Gemeinsam in der Heimat... ↴

Katolički bogoslovni fakultet i ove je godine organizirao u Zagrebu, od 23.-26.I.1979, Teološko-pastoralni tjedan za svećenike. Tema je pastoralnog tjedna bila „Sakrament ženidbe”. Na tečaj se sakupilo oko 800 svećenika iz svih krajeva domovine. Tečaj je otvorio i sve prisutne pozdravio dekan fakulteta dr. Celestini Tomić. Glavna se tema obrađivala u referatima i koreferatima te u više radnih grupa.

Na predavnu „Ženidba u svijetlu Biblije” je p. dr. Ivan Dugandžić iznio: ženidba u Starom zavjetu je, kako ju je Bog u početku stvorio, monogamna i nerastavljiva, ali tolerira rastavu i poligamiju. Dolaskom

Isusa Krista dolazi i novi zakon. Ona je sakrament. Što je Bog sastavio čovjek neka ne rastavlja! Ženidbeni savez jest i participacija saveza između Krista i Crkve.

„Sv. Pavao, o ženidbi i djevičanstvu” (p. dr. B. Duda) izlaže: kršćanska je ženidba znak pripadnosti Kristu, a djevičanstvo je znak potpune nepodijeljene pripadnosti Kristu. Oženjen-udata misli na ženu-muža, a neoženjen - neudata nepodijeljen je i misli na ono što je Kristovo.

Dr. Bajsić je prikazao: i industrijalizacija i urbanizacija su izmijenile tradicionalnu obitelj. Došlo je do dezintegracije obitelji.

U predavanju „Ljubav i rađanje, odgovorno roditeljstvo” dr. I. Fuček naglašava: u braku su dvije bitne vrijednosti ljubav i plodnost. Bračna ljubav postaje bit braka. Bračna ljubav treba biti odgovorna ljubav - odgovorno očinstvo - odgovorno majčinstvo.

Bračna je zajednica obitelj - mala Crkva i sav se pastoral Crkve okreće i osvrće na obitelj kaže p. B. Šagi. Mladić i djevojka koji stupaju u bračnu zajednicu i stvaraju novu obitelj, moraju se dobro upoznati i moraju biti zrele i izgrađene ličnosti, navodi predavač u predavanju „Psihopedagoški aspekti braka”.

Žena - sunce obitelji

Obitelj ima svoje sunce - to je žena. Čujte što o njoj govori i misli Sveto pismo: Mila je žena radost mužu svom. A milina je na milinu žena stidljiva i sveta. Kao što sunce blista na planinama Gospodnjim, tako i ljepota vrsne žene u urednosti kuće njezine.

Jest, supruga i majka je sunce obitelji. Ona je sunce svojom velikuću dušnošću i svojim predanjem, trajnom spremnošću i svojom budnom i brižnom zauzetošću u svemu što može obradovati život muža i djece. Ona oko sebe širi svjetlost i toplinu. Premda se obično kaže da je brak uspio ako bračni drugovi ne traže svaki svoju sreću, nego sreću drugoga, ipak taj plemenit osjećaj i ta

odluka, iako spada na oboje, poglavito je vrlina žene: ona spada na njezino majčinstvo, na njeno srce. I kad prima i prigovore, ona uzvraća veseljem; kad joj se i uvrede nanose, ona odvraća dostojanstveno i s poštovanjem; baš kao i sunce koje oblačno jutarnje nebo razveseljuje zorom i zlatnim zrakama obasjava oblake o svom zalazu.

Supruga je sunce obitelji bistrinom svog pogleda i ljupkošću svojih riječi. Njezine oči i njen glas dopiru do srca, diraju ga i bodre duh, otklanjaju nalet strasti, poziv su mužu da se raduje dobru i da u radosti provodi obiteljski život nakon naporna dana, često ispunjena mučnim službenim poslovima ili radom

u polju, bavljenjem trgovinom ili radom u tvornici.

Žena je sunce obitelji neusiljenom svojom iskrenošću, dostojanstvenom jednostavnošću, kršćanskim i čestitim uresom, svojom mirnoćom i čestitošću duha kao i svojim skladnim ponašanjem i odijevanjem te svojom suzdržljivošću u ponašanju. Pročućeni osjećaji duše, vedro lice, šutljivost i osmijeh bez zlobe, njezini dražesni pokreti glave daju joj milinu izabranoga i jednostavnog cvijeta koji otvara svoju čašku da primi i odžari toplinu sunca.

O da biste i vi spoznali kako uzvišene osjećaje ljubavi i zahvalnosti takva slika žene i majke obitelji izaziva i unosi u srce oca i djece.

(iz nagovora mladencima Pija XII.)

Jasna Marica Müller-Staničić:

Odgoj djece danas – slika svijeta sutra

„Dijete uvijek nešto ne smije dirati, mora nešto drugo činiti, osjećati, željeti, – drugo od onog što čini, osjeća ili želi. Uvijek ga se šalje nekim drugim smjerom od onog kojim bi ono željelo poći. I to sve iz čiste nježnosti, budnosti, revnosti, i želje za određivanjem, za davanjem savjeta i pomoći, kako bi se mali materijal „dijete” oformio prema potpunom idealu iz serije „primjerno dijete”.

Tako je 1902. godine švedska doctentica Ellen Kray opisala tegobe djece i ovo, 20. stoljeće, proglasila „stoljećem djeteta”. Da li se u njenom opisu nešto izmijenilo? Vrijedi li i 77 godina nakon toga ta tvrdnja jednako kao i početkom ovog stoljeća?

Prije tri godine Organizacija ujedinjenih naroda proglasila je 1979. „godinom djeteta”.

Pa zar se djeci tako loše piše u ovom stoljeću djeteta, da se još mora proglašavati i godina djeteta? Da li je to znak naše loše savjesti? Loše savjesti zbog onog 15 milijuna djece, koja godišnje umire od gladi u zemljama Trećeg svijeta, zbog 12 posto one djece, koja umru radi pothranjenosti odmah nakon što su se rodila, u Africi, Aziji ili Južnoj Americi? Tu se i tamo poneki od nas odazove pozivu Crvenog križa, Caritas ili posebne organizacije Ujedinjenih naroda UNICEF-a i ustupi im stare igračke ili iznošene haljine svoga djeteta, koje bi ionako bacio; kupi čestitke UNICEF-a, od kojih se čista dobit upotrebljava za hranu, odjeću, za bolnice ili pomoć pri školovanju djece Trećeg, onog siromašnog, nama tako dalekog, svijeta.

Naša djeca, bilo ovdje ili u Jugoslaviji, ne trpe neimaštinu. Glad uopće ne poznaju, odijevaju se, ili bolje rečeno, mi ih odijevamo po posljednjoj modi, punimo im sobice igračkama i mnogim dobronamjernim glupostima. Ali, da li smo ikad postavili pitanje, kako se odnosimo prema toj djeci, koja im prava priznajemo?

Djeca su ogledalo roditelja, govorilo se uvijek. Međutim, tek je nedavno postalo jasno da roditelji u

tom smislu nešto mogu i učiniti. 60 posto se psihe budućeg čovjeka formira do dobi od 3 godine, daljnjih 30 posto do 6 godina, kažu psiholozi. Za to su doba odgovorni roditelji, jer se u to vrijeme djeca nalaze gotovo isključivo s njima, a roditelji su im najdraži i najprihvatljiviji primjer.

Međutim, još uvijek većina roditelja smatra, da u dobar odgoj djeteta spada dobro ponašanje, poslušnost, ne smetanje odraslih i poštivanje njihovim idealima i ciljevima. Samostalnost, iskrenost, požrtvornost, slobodoljubivost, kolegijalnost – vrline, koje tražimo u odrasla čovjeka – dobar dio roditelja ne smatra toliko važnima kod djece.

A na koji način današnji čovjek dvadesetog stoljeća odgaja djecu? Ima li neko društvo epitet „neprijateljski raspoloženog prema djeci”, kao ovo u kojem živimo, ili pak da djecu obožava, kao ono u domovini? Jos uvijek su: šamar, udarac i glasna riječ najčešći oblici odgoja, a kazna se smatra djelotvornijom od dobrog primjera. Djeca su, a u tome roditeljima donekle pomaže i zakonodavac, gotovo svojina roditelja koje oni mogu – a nažalost i toga ima ako su u pitanju ženska djeca – čak i prodavati! Djeca kao samostalne osobe, ne u smislu da se mogu same prehranjivati, već u smislu da im se prizna njihova individualnost, još su uvijek rijetki primjeri.

Točno je, da u odgajanju roditeljima gotovo nitko ne pomaže. Sposobnost odgajanja smatra se još uvijek nečim prirodnim, nečim što ne treba učiti. Ako netko želi voziti automobil od njega se traži polaganje vozačkog ispita, a uvođenje djece u život, oblikovanje čovjeka – prepušteno je samom roditelju ili nekakvom materinskom instinktu za odgajanje. Bez ispita ili stručne spremlje. Stručni su odgajatelji rijetki, savjetovašta za roditelje još rijetka, a zbog premalo sredstava za svrsishodnu reklamu, nepoznata širem krugu ljudi. Pa kako da se onda prosječan mladi roditelj snađe me-

đu tako neshvatljivim riječima kao: autoritativni i antiautoritativni odgoj, moderna pedagogija ili oslobađanje dječje individualnosti?

Ipak, stvaranje djece i njihov odgoj je jedna od najodgovornijih zadaća u svakom društvu. Zato, usprkos navedenim i još većem broju nenađenih manjkavosti društva ne bi smjelo biti isprike da se nema vremena ili novaca za posjet izučenom odgajatelju, ili za čitanje dobre knjige o odgoju. Samo onako, kako su nekada nas odgajali, nije danas dovoljno odgajati svoju djecu jer će ona živjeti u jednom drugom svijetu – nadamo se slobodnijem, ali i prepunom iskušenja i nejasnih ideala. Najglavnija bi zadaća svakog roditelja, kao odgajatelja, trebala biti da djeci pomogne snalaziti se u tom kaosu. Ako obitelj pruži djetetu prvu zajednicu koju će ono voljeti i za nju se angažirati, onda su izgledi povoljni da ono shvati, zavoli i zauzme se u širim zajednicama: svojih vršnjaka, radnih kolega, svoga naroda, te čovječanstva kao takvog; za gladne i zapuštene, obespravljene i potlačene, bolesne ili one u marginalnim grupama društva. Jer, jedno je ipak ostalo po starom: O tome, kako danas odgajamo djecu, koje im ideale dajemo, o tome ovisi kako će svijet izgledati sutra.

Ovaj u našem listu neznatno dopunjeni, prilog emitirao je Radio-Köln, WDR, na hrvatskom jeziku u svom Studiju mladih 17. siječnja 1979.

ISPRAVCI

U rubrici „Socijalni savjetnik ...” (ŽZ br. 1/78.) potkrala nam se netočnost uz fotografiju gosp. Ive Hladeka: Ne od 1967., već od 1.1.1965. radi gosp. Hladek kao karitasov socijalni radnik za naše ljude.

U rubrici „Vijesti iz našeg ureda ...” (ŽZ br. 3/78.) navodi se da je vlč. Josip Beljan bio 3 godine hrv. dušobrižnik u Bremenu i 2½ godine u Balingenu, dok je ispravno da je dekretom svog biskupa u Mostaru 26.XI.1978. napustio hrvatsku inozemnu pastvu nakon 2½ godine službovanja u Bremenu i 3½ godine u hrv. misiji Balingen.

„Na taj posjet čekamo ...“

Interview s nadbiskupom Kuharićem u Zavodu sv. Jeronima u Rimu

Kroatischer Metropolit (mitte) gab bei seinem Besuch in Rom, Ende Oktober vorigen Jahres, dem Mitarbeiter des Freiburger „Konradblattes“, Herrn Georg Norbert Müller, und dem Mosbacher Kroatenseelsorger Dragan Čuturić (links), ein Interview über seine Meinung vom neugewählten Papst, das er – auf die ergänzende Frage nach einem denkbaren Besuch von Johannes Paul II. in Kroatien, mit den Worten schloß: „Wir warten darauf ...“

Rechts von dem Metropoliten: der Kroatenseelsorger Milivoj Galić, Speyer, im Vordergrund der neue Weihbischof Msgr. Đuro Kokša, unlängst von Rom nach Zagreb beordert.

Prigodom osobnog izručenja pozdrava hrvatske Crkve novoizabranom papi Ivanu Pavlu II. zagrebački metropolit, dr. Franjo Kuharić, odazvao se 23. X. pr. god. molbi našeg misionara, vlč. Dragana Čuturića (Mosbach) i gosp. Georga N. Müllera, novinar ilustriranog tjednika „Konradblatt“ nadbiskupije Freiburg, te spremno odgovarao na njemačkom jeziku. Ovdje donosimo prijevod tog interviua.

Gosp. Müller: Ja sam čuo za Vašeg pokojnog kardinala Alojzija Stepinca (* 8.V.1989. † 10.II.1960.), a Vaši su mi svećenici govorili da ste Vi njegov nasljednik ...

Nadb. Kuharić: Mene je zaredio za svećenika naš pokojni kardinal Stepinac i on je moj uzor. Da li ću ja kroz život tako živjeti kao on, to zna samo Gospodin Bog; trudim se da ga nasljedujem.

Vlč. Čuturić: Preuzvišeni, što Vi kažete o novom izboru pape? Kakva su reagiranja u domovini i očekuje li se dobar zajednički rad?

Nadb. Kuharić: Mi smo uvijek primali papu kao vjernici. Vijest o izboru ovog Pape nas je obradovala, a ta radost ima svoj razlog, jer postoji za nas slavenske narode uvijek povezanost sa Svetom Stolicom. Mi smo uvijek bili odani sv. Ocu. Nalazimo se na granici pravoslavlja. Meni je Ivan Pavao II. osobno poznat, bio sam s njim u Krakovu.

Gosp. Müller: Oko 450 godina nismo imali papu izvan Italije, da li je ovo prvi papa Slaven?

Nadb. Kuharić: To nije sigurno. Misli se da su se roditelji Pape Sixta V. doselili iz Hrvatske te da je on bio hrvatskog podrijetla.

Gosp. Müller: Preuzvišeni, Vi imate u Europi i u SR Njemačkoj velik broj svećenika koji rade za Vaše vjernike. Kako ste mogli najbolje snage pustiti iz domovine?

Nadb. Kuharić: Mi imamo u samoj Njemačkoj oko pola milijuna katolika s njihovim obiteljima. Naš narod je raseljen, na tisuće su po drugim kontinentima a posebno u Americi. To je Crkva našega naroda, mi se moramo za njih brinuti. Mi imamo premalo svećenika u našoj inozemnoj pastvi. Često ih mi hrvatski biskupi posjećujemo i sokolimo. Tako stvaramo vezu između domovine i iseljništva.

Gosp. Müller: Preuzvišeni, niste mi odgovorili na pitanje zajedničkog rada s novim papom.

Nadb. Kuharić: Bit ću kratak. Papa dolazi iz zemlje sa socijalističkim društvenim uređenjem. On sigurno ima dovoljno iskustva.

Vlč. Čuturić: Da li ste razmišljali, može li papa posjetiti Hrvatsku i naš narod?

Nadb. Kuharić: Na taj posjet čekamo ...

Triumfalni doček pape u Meksiku

...10 milijuna na auto-cesti

Triumfalni uspjeh putovanja Pape Ivana Pavla II. u Meksiku znak je ne samo nove vitalnosti u Katoličkoj crkvi, nego i čežnja stotina milijuna ljudi za duhovnim vrednotama. Svuda oduševljenje i veličanstven doček, kako javlja tisak, radio i televizija. Petodnevni posjet Pape ima povijesno značenje. Potres nije smetao tisućama i tisućama da dočekaju sv. Oca. Sam predsjednik države Jose Lopez Portillo sa svojom suprugom, predsjednik jedne izrazito antiklerikalne države zapadnog svijeta, dočekao je Papu.

Nije ga pozdravio kako je uobičajeno „Svetosti” ili „Sv. Oče” nego „gospodine, dobro došli u Meksiko”.

Meksiko ima 60 milijuna stanovnika. Od toga su 96% katolici, a vlada antiklerikalna-protucrkvena.

Papa je pozvan od Biskupske konferencije Južne Amerike. Najprije je posjetio poznato svetište Majke

Božje u Guadeluppi. U gradu Meksiku ga je dočekalo oko 6 milijuna ljudi. Na auto-cesti od Meksika do Puebla (oko 133 km) Papu je pozdravilo oko 10 milijuna ljudi.

U Latinskoj Americi je kat. Crkva usprkos svoje revnosti i brojčane veličine u opasnosti pred trenutkom sadašnje politike. Jedan dio klera je s oprezom uz sadašnji režim dok je drugi dio uz siromašne i potlačene, za socijalnu revoluciju.

Udruženje redovnika i redovnica traži „novu Crkvu” prema Drugom Vat. koncilu i Biskupskoj konferenciji u Medellinu. Papa je u meksičkoj katedrali rekao: „Uzmite koncilске dokumente u ruke i uvjerite se da nema „nove Crkve” koja bi bila drugačija od „stare Crkve”, kako neki misle. Koncil je htio pokazati svijetu jednu Kristovu Crkvu, posuđenu u današnjem svijetu. Evanđelje je dovoljno i očito jasno da odgovori na sva današnja pitanja. Ne mora se oslanjati na režime i ideologije današnjeg vremena”.

Papa – glas šutećih

Pariški list „Le Monde” cijeni kritični govor Pape Ivana II. u Pueblu. Ovaj Papa ne oklijeva protiv struje vlasti. Napada komunizam i kapitalizam i traži treći put. Je li zadaća Crkve da jedan takav sustav uspostavi? Ima li zato Crkva sredstva?

U svojem govoru u Oaxaci gdje je bilo više od 100 tisuća Indijanaca rekao je: „Papa hoće biti glas onih koji su siromašni, obespravljeni, glas onih koji ne mogu i ne smiju govoriti”, Kako je rekao i u novogodišnjem nagovoru: ... „Pravo svih naroda na suvereno samoodlučivanje.”

Velikoposjednici i bogati imaju dovoljno i previše kruha, a mnogim obiteljima to fali. To nije pravedno, ni ljudski, ni kršćanski! Crkva ne napada privatni posjed, ali od Boga dana dobra moraju služiti općem dobru, t.j. svima koji su potrebni”.

U nedjelju bio je dan posvećen obitelji. Zadaća obitelji je da djeca budu odgovorna u vjeri, odgovorna za osobnost i da se brinu za puni i zreli razvoj.

U jednoj školi u Meksiku Papa je mladima rekao da su oni nova snaga i budućnost Crkve. Treba ih čuvati od svega onoga što vodi mržnji, nasilju i zlu.

Zadnji dan u srijedu poručuje Papa u Meksiku da radnici trebaju braniti svoja prava. Naglasio je: „Molim svom snagom one koji imaju sredstva i koji se osjećaju kršćanima da se osvijeste u duhu i srcu, pa da pomognu siromašnima i obespravljenima.”

U sjemeništu gdje se odgajaju budući svećenici Papa je u nagovoru naglasio: „Za Kraljestvo Božje isplati se čuvati celibat, dragocjenu vrijednost kršćanstva.”

Radio-Vatikan na hrvatskom

Na srednjem valu – 196 m ili 1529 kHz – te kratkim valovima – 49 m (6105 kHz), 48 m (6190 kHz) ili 41 m (7250 kHz) – odašilje Radio-Vatikan svakog dana četvrtsatni program na hrvatskom jeziku u 19,15 sati, a svake 4. nedjelje u mjesecu u 8 sati još i propovijed na hrvatskom. Raspored emisija u rujnu 1978:

Ponedjeljkom: Nedjeljni susret pape s vjernicima, Vijesti

osim

12.I.: Jučer o podne sa sv. Ocem, 47. obljetnica Radio-Vatikana

utorkom: Vijesti, Razgovori u našoj katoličkoj knjižari ili Pabirci iz domovinskog vjerskog tiska

srijeda, 7.I.: Iz papine generalne audijencije srijedom, Vijesti

14.I.: Papina kateheza srijedom, Vijesti

21.I.: Tjedni susret sv. Oca s hodočasnici, Vijesti

28.I.: Tjedna kateheza Ivana Pavla II., Pepelnica, Vijesti

četvrtkom: Iz hrvatske inozemne pastve

petkom: Vijesti, Aktualnosti

subotom: Vijesti, Mikrofonom sad ovdje – sad ondje

osim

10.I.: Dvije važne obljetnice: 40 godina smrti pape Pija XI. i 19 godina smrti kardinala Alojzija Stepinca

nedjeljom: Vijesti, Bolesnici za bolesnike

osim

11.I.: Mladi govore

25.I.: Vijesti, Aktualnosti

Opaska: Zbog nepredvidivih vijesti i događaja te velikog vremenskog razmaka u sastavljanju programa, moguće su izmjene, nadopune ili izostanak koje rubrike.

Novi član hrv. redakcije Radio-Vatikana jest od 1.I. o.g. svećenik Mostarske biskupije, vlč. Josip Beljan, donedavni dušobrižnik u hrv. misiji Balingen (SR Njemačka).

Šaljite od vremena do vremena uredništvu Radio-Vatikana svoja mišljenja, prijedloge ili izvještaje o dobrom ili lošem prijemu emisija. Neka od pisama uredništvo objavljuje u svom mjesečnom programu, džepnog formata, kojega možete besplatno zatražiti na adresi: RADIO VATICANA, I - 00 120 Città del Vaticano.

Radna dozvola putem tečaja

JUGENDSOZIALWERK - udruženje koje je priključeno Njemačkom Crvenom križu, poslalo je uredništvu ŽZ informaciju o specijaliziranim tečajevima za inozemnu mladež, koji se održavaju u okviru tzv. Mjera za socijalnu i stručnu integraciju inozemne mladeži (MSBE - Maßnahmen zur sozialen und beruflichen Eingliederung ausländischer Jugendlicher). Osnovni im je cilj da smanjivanjem jezičnih poteškoća u sporazumijevanju mladim inozemnim sugrađanima omoguće bolju izobrazbu i olakšaju uključivanje u radni proces.

U Frankfurtu se odgovarajući Centar za zanatsku izobrazbu stranaca nalazi u ispostavi (Außenstelle) Jugendsozialwerka, Krißfelder Straße 32-34, a sadašnji tečajevi, koji su započeli početkom siječnja, još nisu sasvim iskorišteni ni popunjeni.

Težište je tečaja na proširenju i učvršćenju znanja njemačkog jezika, i to kroz praktičan rad u radionicama za drvenu i metalnu preradu te bojadisanje i oblikovanje. U programu tečaja uključene su i mjere za podupiranje opće izobrazbe ili uklanjanje postojećeg manjka u njoj, sa svrhom pospješivanja socijalizacionog procesa mladih.

Time se želi poboljšati preduvjeti koji su im potrebni za dobivanje dozvole rada i stupanje u radni odnos, odnosno za svrsishodno daljnje sudjelovanje u pripremnim mjerama za stjecanje zvanja. **Sudionici uspješno završenih tečajeva u pravilu dobivaju radnu dozvolu.**

Tko može sudjelovati na tim tečajevima?

Nezaposleni, mladi stranci koji više nisu školski obveznici a došli su u SR Njemačku prije 31.XII.1976. No prijaviti se mogu i omladinci odn. omladinke koji ne ispunjavaju ovaj drugi uvjet, tj. i ako su došli u Njemačku nakon 1976. godine, jer im se pod određenim uvjetima mogu uračunati otežane okolnosti pa će tada biti primljeni. Osim toga se radi na prijedlogu zakona kojim bi

Katholische Akademie Trier

Foto-natječaj
i izložba:

„DJECA
EUROPE“

Godine 1979. želi se u cijelom svijetu povesti računa o djetetu, točnije o svojoj djeci ove zemlje. U Europi se u istoj godini po prvi put održavaju izbori za zapadnoeuropski parlament. Oba događaja su povod da mi ovu godinu promatramo kao „Godinu djeteta Europe“. U svakom slučaju, tako gleda na to Katolička akademija Trier koja iz tog razloga raspisuje veliki foto-natječaj pod naslovom „Djeca Europe“. Teme poslanih slika bit će klasificirane kako slijedi:

1. netrpeljivost prema djeci,
2. djeca inozemnih radnika,
3. djeca u zemlji gdje provode ferije,
4. djeca ne znaju za granice.

Slike za natječaj mogu biti u boji ili crno-bijele i trebaju izražavati neku poruku u vezi spomenutih tema. Osim toga trebaju biti istinite, informativne te djelovati pobudno na svijest gledatelja. Sadržaj, a ne tehnika slike trebaju stajati u prvom planu. Zbog toga nisu pozvani na sudjelovanje u natječaju samo fotografi nego još više amateri. Jedini je uvjet: pridržavanje propozicija za sudjelovanje.

Poslane će slike ocijeniti poseban odbor. Članovi ocjenjivačkog odbora (protiv kojeg nema priziva) su po jedan: dječji autor, fotoreporter, docent akademije, odgojitelj i socijalni savjetnik. Oni će izabrati do 150 slika koje će biti izložene od 2. rujna do 4. studenog 1979. u Akademiji Trier. Izložba će biti svečano

otvorena u obliku matinee, 2. rujna o.g., a na otvorenje su srdačno pozvani svi sudionici.

Ocjenjivački će odbor podijeliti slijedeće nagrade:

1. nagrada: Upotreba slike za poster-plakat koji će upotrebljavati katoličke knjižare i ustanove za daljnju izobrazbu; nadalje sudjelovanje na studijskom putovanju po Europi po izboru Ustanove za izobrazbu odraslih u Biskupiji Trier (poklanja trierski biskup dr. Bernhard Stein).
2. nagrada: Upotreba slike za naslovnu stranu jednog djela koje će izdati Ministarstvo socijalnog staranja pokrajine Rheinland-Pfalz i sudjelovanje na studijskom putovanju (kao kod nagrade br. 1).
3. slobodno sudjelovanje na jednom studijskom putovanju po Njemačkoj, iz programa za daljnju izobrazbu odraslih Biskupije Trier.
4. nagrada: sudjelovanje na jednoj priredbi (seminaru i sl.) Akademije Trier po vlastitom izboru.
- 5.-10. nagrada: po jedna dječja knjiga.

Svaki sudionik foto-natječaja dobiva diplomu, ukoliko mu slika bude izabrana za izložbu.

Nakon izložbe autorima se slika ili slike (u slučaju da je poslao više radova) vraćaju, jedinu iznimku čine dobitnici 1. i 2. nagrade. Oni mogu dobiti potvrdu o poslanom prilogu, a kod objavljivanja njihove slike bit će autor javno spomenut.

Detaljne uvjete za sudjelovanje na tom foto-natječaju možete besplatno dobiti na adresi:

kath. AKADEMIE TRIER
(Fotowettbewerb)
Postfach 2320 5500 TRIER

se ukinula dosadašnja klauzula o roku ulaska u Njemačku do kraja 1976. (vidi o tome i u članku „Huber warnt vor 'sozialer Zeitbombe'“ na str. 17).

Knjige – knjige – knjige...

U Hrvatskom naddušobrižničkom uredu u Frankfurtu n/M, Schreyerstr. 1, mogu se izm. ost. dobiti i niže navedene knjige.

(U pretpošlom smo broju naveli da ćemo popis naše literature nastaviti u idućim brojevima. Međutim zbog nedovoljnog prostora u br. 3/78. nismo mogli objaviti nastavak. Napominjemo još da su neki naslovi iz prošlog popisa isrcpljeni.)

Vijest iz kaša

Švedska autorica dječjih tema, koja je nedavno primila Nobelovu nagradu za mir, opominje svojom željom: „Ne činite nasilja nad djecom!” Koliko je ta opomena na mjestu, pokazuje jedna novija „vijest” iz dječje klinike u Gießenu, prema kojoj je ustanovljeno da se u Saveznoj Republici Njemačkoj zlostavlja oko 6000 djece godišnje, a otprilike 600 umire od posljedica zlostavljanja – više nego li od dječjih bolesti!! Zanimljiva opaska u toj neobičnoj statistici: Među mrtvom se djecom nije nalazilo nijedno inozemno dijete.

Godina djeteta – u doba kad neki utjecajni krugovi ustrajno pokapaju obitelj i brak kao nesuvremene, suviše i preživjele institucije ljudskog društva? Po svemu sudeći bit će borba za obitelj jedan od prevladavajućih elemenata druge polovice 20. stoljeća, koji će moguće karakterizirati povijesni događaj tog stoljeća. O ishodu te borbe mogli bi ovisiti opstanak i trajanje naše civilizacije. Jer, više od bilo koje druge socijalne zasade, zavisi naš život od shvaćanja koje ljudi i čovječanstvo kao takvo imaju o obitelji.

Džepni romani

22. A. Manzoni „Zaručnici”	3,50 DM
23. I. Špoljarević „Krvava Panonija”	10,-- DM
24. G. Green „Svršetak ljubavne priče”	4,-- DM
25. H. Böll „Kruh ranih godina”	3,-- DM
26. M. Švel-Gamiršek „Ovim šorom Jagodo...”	6,-- DM
27. G. Bernanos „Dnevnik seoskog župnika”	5,-- DM
28. I. Katić „Svoji na svome”	1,-- DM

Vjerske knjige

29. Ž. Kustić, V. Stanković „Crkva u novoj seobi naroda”	4,-- DM
30. Vijeće BK. za hrv. migraciju „Katehizacija suvr. selilaca”	5,-- DM
31. E. Clarizio „Evangelizacija suvr. selilaca”	8,-- DM
32. P. Matijević „Blagoslovljena Hrvatska”	0,70 DM
33. Y. Ivonides „Vječni zaljubljenik”	12,-- DM
34. Y. Ivonides „Zvezde koje ne zalaze”	7,-- DM
35. Y. Ivonides „Fatima – da ili ne?”	7,-- DM
36. A. Blazović „Sveci u Crikvenom ljetu”, I., II., ili III.	po 12,-- DM
37. W. Harrington „Uvod u Novi zavjet”	13,-- DM
38. Kompletne Biblije (plastik, „Stvarnost” Zagreb, šved. tisak)	25,-- DM
39. Ilustr. Biblija mladih	35,-- DM
40. M. Čorić „Naš odgovor sektama”	3,-- DM
41. Ž. Kustić „Domagoj”	3,-- DM

Razne

42. „Istarska Danica 79.”	5,-- DM
43. S. Krčmar „Starinska ura”	4,50 DM
44. „Lađevac” (200. obljetnica župe)	5,-- DM
45. zbornik „Dr. Josip Andrić”	4,-- DM
46. K. Draganović „Katarina Kosača, bosanska kraljica”	2,-- DM
47. Z. Čičić „Mala hrv. pjesmarica”	3,50 DM

Monografije

48. „Ivan Večenaj” (hrvatska naiva)	35,-- DM
49. „Narodne nošnje Hrvatske” (njem. ili hrv.)	35,-- DM
50. „100 godina Opere HNK”	25,-- DM

Teil des Standes von „Kršćanska sadašnjost” (Christl. Gegenwart), Zagreb, auf der letzten Frankfurter Buchmesse.

Na zimskim regionalnim konferencijama:

Posebna briga o drugoj generaciji

Kroatische Regionalkonferenzen: Sorge um die zweite Generation

Die Referenten der pastoralen Regionalsitzung am 12.1.1979 in Koblenz: Pater Dr. Ivan Grbešić, Dipl.-Psychologe des Caritasverbandes Nürnberg, und Schwester Mislava Prkić, Katechistin, Frankfurt a. M.

Ein Teil der Konferenzteilnehmer im Kroatischen Katholischen Zentrum Koblenz.

Početkom ove godine održani su regionalni sastanci svećenika i pastoralnih suradnika u SR Njemačkoj: I. regija 9.1. u Hannoveru, II. 10.1. u Mülheimu, III. 12.1. u Koblenzu, IV. 16.1. u Pforzheimu, V. 17.1. u Göppingenu i VI. 8.2. u Augsburgu. Na svim sjednicama držao je predavanje p. dr. Ivan Grbešić: Briga i problemi druge generacije. U SR Njemačkoj živi preko jedan milijun djece stranih radnika. Godišnje se rodi oko 100.000 strane djece, od toga 13.000 djece radnika iz Jugoslavije. Deset posto strane djece uopće ne posjećuje školu. Oko 200.000 ne završe osmoljetku. Po prilici 110.000 mladih od 15.-18. godine nemaju šanse za nikakvo školovanje, pa se odaju kriminalu, drogama i ulaze u sekte. (Preko 150.000 njemačke mladeži ušlo je u razne vjerske sekte).

Prema statistikama ima 120.000 djece iz Jugoslavije do 18. godine: 60.000 predškolske, 60.000 koji posjećuju školu i 20.000 u dječjim vrtićima. Nespremnost i neodgovornost nekih roditelja, jer oboje rade i žele zaraditi, negativno utječe na odgoj djece. Prepuštena su samima sebi, ulici i televiziji. Predavač je naglasio da se predškolska djeca nikako ne odvajaju od svojih roditelja. Vrlo je važno da su djeca do 12. godine s roditeljima. Majka bi trebala biti s djecom. Najvažniji faktor u odgoju djece su roditelji!

Da bi se mladi što bolje vjerski odgojili, uz roditelje najviše utječu i doprinose hrvatske misije koje redovito drže vjeronauk, bilo u školama bilo u prostorijama misije. Uz redovito držanje vjeronauka, svećenici i past. suradnici organiziraju vjeronaučna natjecanja – Biblijske olimpijade za mlade, što je predviđeno i za 1979. godinu.

Na sastanku III. regije u Koblenzu održala je koreferat č. s. Mislava Prkić „Uloga pastoralnih suradnika u misiji“. Pastoralni suradnici trebaju dobro uočiti svoju ozbiljnu dužnost i područje rada. Mnogo se može postići i učiniti uz suradnju, dogovor i informiranje jedan drugoga. Pastoralnim suradnicima je, kaže predavačica, nužno potrebna: teološka, glazbena i administrativna naobrazba.

Na regionalnim sastancima su izabrani novi konzultori (Sprecher): za I. regiju vlč. J. Ivanković iz Göttingena, za II. p. F. Mušura, iz Mönchengladbacha, za III. p. G. Luburić iz Hanaua, za IV. p. M. Barun iz Baden Badena, za V. vlč. M. Kopic iz Ulma i za VI. vlč. M. Sentić iz Ingolstadta.

Tečaj za zborovode

Glazbeni tečaj za orguljaše i zborovode hrvatskih katoličkih misija održan je od 2.-5. siječnja ove godine u Mainzu. Tečaj je organizirao Naddušobrižnički ured hrvatskih katoličkih misija iz Frankfurta. Rad ovog skupa odvijao se je u vidu pojedinačne obuke (sviranje na glasoviru i orguljama), zatim održavanjem zajedničkih predavanja te prisustvovanja svagdašnjem bogoslužju, koje je bilo upriličeno kao ogledni primjer kako crkveni glazbenici trebaju i mogu organizirati pjevanje i sviranje u slavljenju sv. mise. Osim toga sudionici su se mogli svaki dan pobliže upoznati s predavačima i međusobno, za vrijeme veoma srdačnih i dopadljivih „društvenih večeri“.

Sastanak se je odvijao pod vodstvom o. Bernarda Dukića, koji je ne samo uspješno organizirao i cijelo vrijeme pratio rad tečaja već je ukazivao na problematiku s kojom se svećenici susreću u pogledu crkvenog pjevanja i nastojao skupa s predavačima: profesorima s. Mercedes Domić, Matom Leščanom i dr. Mihom Demovićem pronaći prikladna rješenja i pružati potrebne savjete samim sudionocima.

Treba istaknuti uspješna predavanja s. Mercedes Domić o **tehničkom pjevanju**, Mate Leščana o **organiziranju i vodstvu pjevanja u crkvi**, pjevačkog zbora, o **upoznavanju tehnike sviranja na orguljama s posebnim osvrtom na pratnju pučkog pjevanja**, te dr. Mihe Demovića o **glazbi kao društvenoj pojavi i njezinoj ulozi u povijesti** i o **estetskim kriterijima glazbe u bogoslužju nakon II. Vatikanskog koncila**.

Mato Leščan je za sudionike održao veoma uspješni koncert na malim samostanskim orguljama. Po ocjeni predavača i sudionika ovaj glazbeni tečaj ocjenjen je uspješno i dogovoreno je da se nastavi s održavanjem ovakvog skupa i ubuduće.

Dr. D.

Rikard Katalinić-Jeretov: Tužna priča

Sjedimo za stolom. Prijatelji su veseli. U čašama rumeni se istarski Teran. Ja sam tužan – eto vidio sam nju...

...Zvala se je Marica. Bila je krasna seljanka. Krpala je u šior-Pave (prvog seoskog ribara) mreže i migavice. Radila ko pčela i Bogu se molila. Pjevala je ko ševa, pjevala je pjesme, što ju grlo nosilo u slatkoj hrvatskoj čakavštini. Bila je i krasna i mila – i anđeo...

...Ja sam tužan – eto vidio sam nju – Maricu. Ona se sada zove Gretchen (gorke li ironije!), praši si lice, crni obrve. Govori talijanski i nje-mački. Hrvatski ne govori više. Tako je govorila, dok je bila anđelom!

Postaju li djeca agresivnom, gledajući televiziju?

Mala djeca koja često gledaju televiziju reagiraju agresivnije nego li ona, jednako stara, koja je ne gledaju. To su zaključili američki psiholozi Jerome i Dorothy Singer na Yale univerzitetu u New York Haven. Oni su godinu dana promatrali 140 tro- i četverogodišnje djece. Učelnjaci kažu da čak i komika situacije može izazvati agresivnost kod djece. Isto vrijedi i za natjecateljske emisije. Agresivnosti podliježu više ona djeca koja žive u takvim obiteljima gdje im televizija stoji na raspolaganju a još više djeca u domovima koja je neprestano gledaju.

24

Kirchenzeitung
für das Erzbistum Köln
Nr. 4 - 26. Januar 1979

Köln und

Seelsorger für 8000 Kroaten in Köln

Pater Bozo Ancic will Aktivitäten der großen
Gemeinde beleben

vierte der Pater in den Fachrichtungen Theologie und Psychologie in Rom, sowie in Kanada und den Vereinigten Staaten. Mit der deutschen Sprache hat sich der Franziskaner-Pater schon vor Jahren in seiner Heimat vertraut gemacht; zusätzlich hat er 1967 ein Goethe-Institut in der Bundesrepublik besucht.

Fernsehaufzeichnung

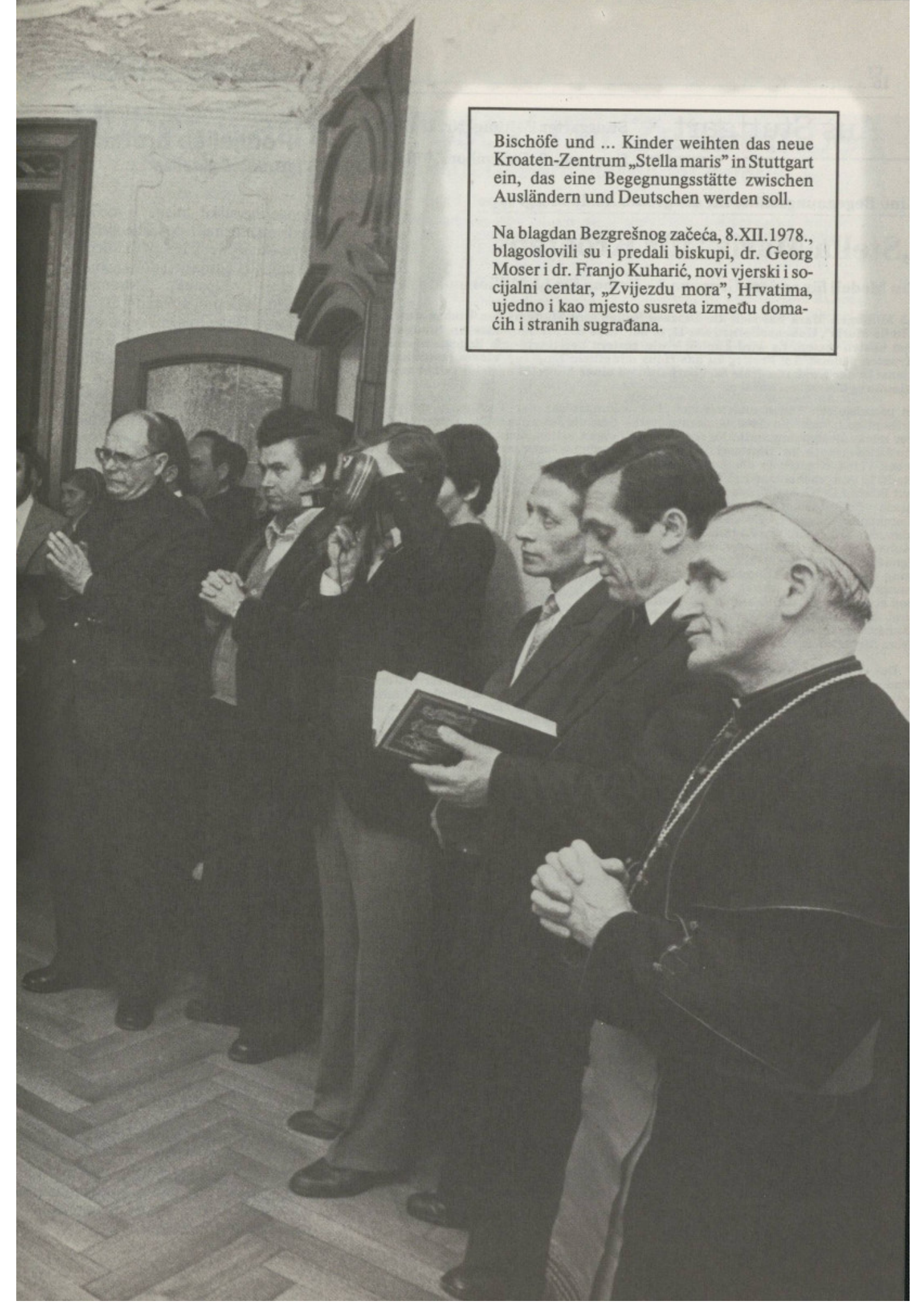
Die Sängerin – früher Mitglied des Zagreber Rundfunkchors – und jetzt in Koslar zu Hause hatte auch Klassisches von Reger, Mozart und Händel in ihrem Repertoire. Das Dritte Fernsehen war mit einem Kamerateam in die Minoritenkirche gekommen.

Das Mandolinenorchester „Rurtal“ aus Koslar bei Jülich mit der Gesangs-solistin Božena-Vera Cernić beim Konzertabend in der Kölner Minoritenkirche. – BILD OBEN LINKS: Mitglieder der Kroatischen Katholischen Mission in ihren heimatlichen Landestrachten sorgten für eine malerisch-bunte Kulisse. (Fotos: Rollik/13)

Drugi o nama...

Bischöfe und ... Kinder weihten das neue Kroatien-Zentrum „Stella maris“ in Stuttgart ein, das eine Begegnungsstätte zwischen Ausländern und Deutschen werden soll.

Na blagdan Bezgrešnog začeca, 8.XII.1978., blagoslovili su i predali biskupi, dr. Georg Moser i dr. Franjo Kuharić, novi vjerski i socijalni centar, „Zvijezdu mora“, Hrvatima, ujedno i kao mjesto susreta između domaćih i stranih sugrađana.

Aus Stuttgart

Stuttgarter Zeitung Nr. 284

Samstag, 9. Dezember 1978

Eine Begegnungsstätte für die größte Ausländergruppe

„Stella Maris“ für Kroaten

Ein Modell für andere Gruppen ? – Umbau für 1,5 Millionen Mark

1,5 Millionen Mark hat sich die Diözese Rottenburg-Stuttgart den Umbau des Hauses „Stella Maris“, Hohenzollernstraße 11, in der Nähe des Marienplatzes im Stuttgarter Süden kosten lassen. Es wird künftig – wie gestern berichtet – als Begegnungsstätte für Kroaten genützt. Am Freitag ist das Haus mit einem Empfang, einem Pontifikalgottesdienst in der Konkathedrale St. Eberhard und einer Einweihungsfeier seiner neuen Bestimmung übergeben worden.

In pastellgelben Tönen und mit viel Holz präsentieren sich die 1400 Quadratmeter der neuen Begegnungsstätte für die größte Ausländergruppe in Stuttgart. Immerhin leben 17 000 Kroaten in der Landeshauptstadt. In Ansprachen zur Eröffnung betonten Bischof Dr. Georg Moser, der in der Diözese für Ausländerfragen zuständige Domkapitular Prälat Eberhard Mühlbacher, der Erzbischof von Zagreb, Dr. Franjo Kuharić, und der Kroatenseelsorger Pater Ignacije Vugdelija, die besondere Bedeutung und Wichtigkeit dieser neuen Begegnungsstätte. Bischof Moser: „Stella Maris“ soll eine Insel werden, wo man sich treffen und beieinander sein kann.“ Erzbischof Kuharić sprach sogar vom „schönsten Zentrum für Kroaten auf der ganzen Welt“.

Das Haus Hohenzollernstraße 11 war Ende des ersten Weltkrieges aus dem Besitz des dänischen Konsuls Andreesen nach dessen Tod von seiner Witwe den Jesuiten angeboten worden, das diese aber wegen ihres Armutgelübdes ablehnten. Daraufhin war das Haus dem bischöflichen Ordinariat in Rottenburg zum Kauf angeboten worden, welches es den Jesuiten über 50 Jahre lang als Wohn- und Wir-

kungsstätte zur Verfügung stellte. Nachdem die Jesuiten 1972 ein eigenes Haus bezogen hatten, diente „Stella Maris“ als Studentenwohnheim.

Wie bei der Eröffnung des neuen Treffpunkts der Katholischen Kroatischen Mission in Stuttgart zu erfahren war, leben etwa drei Millionen Kroaten außerhalb ihrer Heimat in aller Welt.

In dem neuen Stuttgarter Zentrum will man sich vor allem für die sozialen Bedürfnisse der hier lebenden Kroaten einsetzen. Viele Probleme, wie Familientrennung, Sprachschwierigkeiten, Wohnqualität oder unsichere Arbeitsplätze, sollen in der Begegnung mit Seelsorgern und Leidensgenossen aus der Welt geschafft oder zumindest gemildert werden.

Im „Stella Maris“ arbeiten je drei Pfarrer, Sozialarbeiter und Pfarrhelferinnen. Außerdem gibt es zahlreiche ehrenamtliche Mitarbeiter. Die Erwartungen an das neue Haus faßte Pater Ignacije Vugdelija so zusammen: „Förderung des christlichen Lebens und Wahrung der nationalen und kulturellen Identität“, wozu die Diözese stets einen eindrucksvollen Beitrag geleistet habe.

fft

Stuttgartski dnevni list o našem centru ...

Zgrada novog hrv. centra „Stella maris“ u Stuttgartu, Hohenzollernstr. 11 (telef. 0711/643040 ili 643049).

Podijeliše bratski... (Brüderlich teilen...)

Mnoge hrvatske misije i socijalni uredi organiziraju godišnje dobrotvorne akcije među nasim radnicima. Sakupljaju i pomažu u domovini pojedinih župama: siromašne obitelji, bolesne, siročad i djecu u Karitasu. Neke imaju i svoju kumčad. Djeca Hrv. kat. misije u Hannoveru sakupili su za svoje kumče

▲ SUZANU KOLANO 600 DM. Hrv. kat. misija iz Koblenza poslala je za djecu Karitasa 2.450 DM, Hrv. kat. misija Bremen 500 DM, Hrv. kat. misija Ludwigsburg 400 DM, Hrv. kat. misija Offenbach 500 DM.

Zahvaljujući dobrovoljnim prilozi naših ljudi, Caritasova socijalna služba u Münchenu pomaže našim ljudima u nevolji. U lipnju 1978. je sakupljeno 380 DM i poslano nezbrinutoj djeci u Obrovo kod Zagreba. U prosincu 1978. sakupljeno je 770 DM za obitelj pokojnog Ilije Šokića iz Vidovoce, koji je, vraćajući se na rad u Njemačku, poginuo i ostavio za sobom ženu i 10-ero djece.

Objavljujemo i slične akcije o kojima nas čitatelji i suradnici informiraju.

Dobrotvorni prilozi s točnom naznakom za koju svrhu, mogu se slati na „Kroatisches Kirchenspendenkonto“ Nr. 888388 (BLZ. 50050102), za koji je „Stadtsparkasse Frankfurt am Main“ (Hasengasse 4) tiskala posebne dvojezične (Überweisung) koje se mogu upotrijebiti u svakoj njemačkoj banci, a priznaju se i kao službene potvrde na poreznom uredu (Finanzamt).

Huber warnt vor „sozialer Zeitbombe“

Bessere Integrationshilfen für Gastarbeiterkinder gefordert

Von unserem Korrespondenten Gerd Rauhaus

Bonn, 3. Januar
Eine „soziale Zeitbombe“ droht nach Ansicht von Jugendministerin Antje Huber in den Ballungszentren der Bundesrepublik zu explodieren, wenn es nicht gelingt, „über alle Kompetenzgrenzen hinweg“ ein Konzept zur Verbesserung der Chancen für Gastarbeiterkinder zu erarbeiten. In einem Beitrag für die sozialdemokratische Wochenzeitung „Vorwärts“ veröffentlicht die SPD-Politikerin zum Teil neue Zahlen zur Situation ausländischer Kinder und fordert Maßnahmen, die auch innerhalb der Bundesregierung keineswegs unumstritten sind.

Eine Million plus 100 000 pro Jahr

Zur Zeit lebt etwa eine Million Gastarbeiterkinder in der Bundesrepublik. Die Zahl erhöht sich in jedem Jahr um

rund 100 000. Während 70 Prozent der deutschen Kinder zwischen drei und fünf Jahren einen Kindergarten besuchen, haben nur 30 Prozent der gleichaltrigen Ausländerkinder einen Kindergartenplatz. Fast 75 Prozent der Gastarbeiterkinder erreichen keinen Hauptschulabschluß, bei den deutschen Kindern sind es nur etwa 18 Prozent. Lediglich ein Drittel der berufsschulpflichtigen Ausländerkinder besucht die Berufsschule. Von rund 900 000 ausländischen Jugendlichen besaßen 1976 nur 30 000 einen Ausbildungsvertrag.

Antje Huber verweist hierzu auf eine Prognose der Vereinigung für Jugendgerichte und Jugendgerichtshilfen, nach der diese Situation in den nächsten Jahren eine stärkere Kriminalität ausländischer Jugendlicher heraufbeschwört, wenn nicht entsprechende In-

tegrationshilfen angeboten werden. Als erschreckendes Beispiel, das auch in der Bundesrepublik Wirklichkeit werden kann, dient die Entwicklung in einigen Großstädten der USA.

Konzept der vernünftigen Balance

Am schlimmsten ist nach Ansicht der Ministerin die „soziale Entwurzelung“ ausländischer Kinder, deren Familien oft in den Erinnerungen und Traditionen ihrer Heimat leben, von der dortigen gesellschaftlichen Entwicklung aber abgeschnitten sind. Von der deutschen Umwelt trennen sie soziale Barrieren, Sprachhemmnisse und nationale Vorurteile. Versuche einiger Bundesländer, eine Schulpolitik der vollen Integration zu betreiben, hält Antje Huber für ebenso falsch wie die Abkapselung in nationalen Unterrichtsgruppen. Zwischen den Extremen der „Germanisierung“ und der „Gettoisierung“ müsse eine vernünftige Balance gefunden werden.

Für inhuman hält Huber die bestehende „Stichtagsregelung“, nach der Kinder ausländischer Arbeitnehmer, die nach 1976 in die Bundesrepublik eingereist sind, keine Arbeitserlaubnis bekommen. Sie regt an, den jungen Menschen nach einer Frist von zwei Jahren, in denen sie sich auf einen Beruf vorbereiten können, die Arbeitserlaubnis zu gewähren.

Neben den zunehmend geförderten Bemühungen der Jugendsozialarbeit und der Jugendverbände sowie den im Jugendhilfeentscheidungs- und Jugendhilferechtsentwurf der Bundesregierung vorgesehenen Hilfen für ausländische Familien hält Huber auch eine Änderung der Jugendgerichts- und Bewährungshilfepraxis für notwendig. Sie spielt hierbei auf die von vielen Ausländerämtern gepflegte Übung an, jugendliche Ersttäter schon bei Bagatelldelikten in ein Land abzuschicken, das die in der Bundesrepublik geborenen Ausländerkinder zum Teil noch nie gesehen haben.

„Frankfurter Neue

Presse“ 4.1.79

„Ruke koje čine dobro i blagoslivljaju,
ruke koje rade i nikad ne miruju,
ruke koje ljubezno pale podižu,
ruke koje se zahvalno Bogu dižu,
ruke koje se pobožno u molitvi
sklapaju –
ljudske ruke: takove ljudi
trebaju!“ (Klemm)

Samstag, 18. November 1978

SÜDKURIER Bodensee

1300 Gottesdienste für Kroaten gehalten

Pater Perković kehrt nach acht Jahren nach Jugoslawien zurück

SINGEN (sga) In acht Jahren 1300 Gottesdienste gehalten und eine Strecke von 350 000 Kilometern zurückgelegt – diese bei-

PATER PERKOVIĆ (links) und sein Nachfolger Pater Tolj, der nun die Kroaten im Bodenseeraum seelsorgerisch betreut. Bild: Brutsch

den Zahlen verdeutlichen etwas von der Arbeit, die Pater Ante Perković im Dienste der kroatischen Mission während seines Wirkens im Bodenseeraum und in Teilen von Hohenzollern geleistet hat. In diesen Tagen kehrt er nach Jugoslawien zurück, um dort eine Pfarrei zu übernehmen. Sein Nachfolger ist Pater Drago Tolj, der ebenso wie er selbst dem Franziskanerorden angehört. Rund 5000 Kroaten leben in dem Gebiet, das die in Singen eingerichtete kroatische Mission zu betreuen hat.

Schwerpunkte der seelsorgerischen Arbeit, die Pater Perković acht Jahre ausgeübt hat und die nun sein Nachfolger, Pater Tolj, weiterführt, sind neben den Gottesdiensten an Wochenenden unter der Woche Krankenbesuche im ganzen Gebiet sowie die Erteilung von Kommunionunterricht an die Kinder und oft auch Gespräche mit Familien. Höhepunkte im Jahresablauf sind sowohl in kirchlicher als auch in gesellschaftlicher Hinsicht Wallfahrten.

Seit sechs Jahren finden im Mai in Birnau Kroatenwallfahrten statt. Zu der diesjährigen kamen etwa 7000 Teilnehmer. Jeweils rund 1500 Kroaten kommen nach Beuron, wo seit zwei Jahren im Herbst eine Wallfahrt stattfindet. Erstmals organisierte Pater Perković dieses Jahr eine Wallfahrt auf die Insel Reichenau, die zwei Wochen vor Ostern stattfand. Um die 600 Teilnehmer zählte man dabei. Neben dem religiösen Erleben sind diese Wallfahrten auch Möglichkeiten, bei denen sich die Kroaten im größeren Rahmen treffen und das gesellige Leben pflegen können.

Drugi o nama...

Socijalni savjetnik...

Piše: Marko Žarić

Najvažnije o dječjem doplatku

Marko Žarić, Kroatischer Sozialberater für Mitbürger aus Jugoslawien beim Caritasverband Bremen, ist Regionalsprecher im norddeutschen Raum.

Većini su uglavnom poznati propisi o dječjem doplatku, pa ipak se javlja nejasnoće u vezi raznih pojedinosti pri ostvarenju ovog prava na dječji doplatak. Ovaj je prikaz pokušaj da se obuhvati sve najbitnije o njemačkom dječjem doplatku za djecu u našoj domovini i za onu djecu koja borave na području SR Njemačke (uključujući zapadni Berlin).

Na kraju prikaza donosim glavne pojmove u njemačkom prijevodu, jer nerijetko je našim ljudima poneki pojam poznatiji na njemačkom nego na hrvatskom jeziku.

Međudržavnim sporazumom o socijalnom osiguranju između SR Njemačke i SFR Jugoslavije od 12. listopada 1968. godine (stupio na snagu 1. rujna 1969.), koji je ostao u biti isti i nakon nekoliko izmjena i dopuna, regulirano je pravo na dječji doplatak za djecu radnika iz Jugoslavije koja su u domovini. Između ove dvije skupine djece, tj. one koja živi uz jednog ili oba roditelja u SR Njemačkoj i one koja živi bez jednog ili oba roditelja u domovini, postoji razlika u pravima i dužnostima za dječji doplatak.

1. Dječji se doplatak ne dodjeljuje samim tim što netko ima dijete ili što je u u radnom odnosu, nego tek na **molbu („Antrag“)** kojoj treba priložiti odgovarajuću dokumentaciju.

Za djecu koja borave na području SR Njemačke i zapadnog Berlina pismena se molba dostavlja **blagajni za dječji doplatak („Kindergeldkasse“)** pri **zavodu za zapošljavanje („Arbeitsamt“)**, kome pripada podnositelj molbe.

Za djecu koja borave u domovini pismena molba dostavlja se **blagajni za dječji doplatak** pri zavodu za zapošljavanje koji je nadležan za **sjedište poduzeća** gdje radi podnositelj molbe. U tome slučaju molba mora biti potvrđena od strane poslodavca. Ako podnositelj molbe prima **novac za nezaposlenost („Arbeitslosengeld“)** ili je na bolovanju, a da nije u radnom odnosu, molba se dostavlja **blagajni dječjeg doplatka** pri zavodu za zapošljavanje koji je nadležan za **mjesto boravka** podnositelja molbe uz priloženu potvrdu o odobrenom novcu za nezaposlenost. Samim primanjem pomoći za nezaposlenost ili socijalne pomoći nisu ispunjeni svi uvjeti za primanje dječjeg doplatka.

2. Za djecu koja borave na području SR Njemačke i zapadnog Berlina treba molbi priložiti uvjerenje o **domaćinstvu** koje potvrđuje nadležni prijavni ured („Einwohnermeldeamt“). Za djecu koja borave u domovini treba priložiti uvjerenje o **obiteljskom stanju**, među našim ljudima poznatije pod imenom „kućna lista“. Napominjem pri tom da uvjerenje o obiteljskom stanju mora imati dva žiga: žig općine koja ovjerava da navedeni članovi obitelji borave na području navedene općine, te žig nadležnog zavoda za socijalno osiguranje koji potvrđuje da djeca **ne ostvaruju** pravo na dječji doplatak u domovini. Uvjerenje bez drugoga žiga jest nevažeće.

Uvjerenje o obiteljskom stanju vrijedi godinu dana. Dovoljno je jednom godišnje dostaviti novo uvjerenje, nezavisno o vremenu u kojem blagajna za isplatu dječjeg doplatka

vrši provjeru prava na dječji doplatak. Ona to obično provodi u jesen, a naši ljudi svoje „kućne liste“ donose i dostavljaju u proljeće, što za tekuću godinu zadovoljava.

U vezi uvjerenja o obiteljskom stanju važno je napomenuti službeniku, koji vam takvo uvjerenje izdaje, da upiše samo suprugu ili supruga i osobe za koje imate pravo na dječji doplatak, a ne i ostale članove kućanstva: oca, majku, djeda, baku, tetku, strinu itd., pogotovo da ne unosi opasku da i njih uzdržavate. Takve pogrešne potvrde ne služe kao dokaz o uzdržavanju ni na poreznom uredu, ni na bolesničkoj blagajni, nego samo često mogu dovesti do odgode u isplati dječjeg doplatka.

3. Za djecu koja borave na području SR Njemačke i zapadnog Berlina dječji doplatak iznosi:

za prvo dijete	50 DM,
za drugo dijete	
	(100 DM od 1. srpnja 1979.),
za svako slijedeće dijete	200 DM.

Za djecu koja borave u domovini dječji doplatak iznosi:

za prvo dijete	10 DM,
za drugo dijete	25 DM,
za treće i četvrto dijete	60 DM,
za svako slijedeće dijete	70 DM.

Iznimku predstavljaju oni koji su na području Njemačke ili zapadnog Berlina proveli najmanje 15 godina bez prekida, t.j. da mu boravak nije bio poništavan (npr. uslijed izbivanja iz Njemačke preko 3 mjeseca). Takvi imaju pravo na isti, puni doplatak kao i djeca na području SR Njemačke i zapadnog Berlina. Pet-

naestogodišnji neprekidni boravak dokazuje se u pravilu pasošem (makar i starim) ili potvrdom o prijavi (i odjavi) stana, ukoliko ih je netko sačuvao, ili pak treba naknadno tražiti takvu potvrdu od onih prijavljenih ureda, gdje je čovjek zadnjih 15 godina boravio u Njemačkoj. Sigurno to neće uvijek biti sasvim lako. Svakako da je stoga i predočenje potvrde o radnom stažu (npr. osiguravajućom kartom - „Versicherungskarte“) jednako tako valjani dokaz o boravku, jer bez boravka nije moguć ni redoviti radni odnos. No nije uvjet da se u spomenutih 15 godina mora biti u radnom odnosu, već da se ima neprekinutu dozvolu boravka (mogao je, dakle, netko kroz to vrijeme i ne raditi ili biti nezaposlen). Neki odviše revni službenici zahtijevaju dokaz o radnom stažu za tih 15 godina, no to ne odgovara propisima i dovoljan je samo dokaz o boravku (razumije se, legalnom, tj. uz dozvolu boravka - „Aufenthaltsgenehmigung“; turistički boravak se tu ne računa!).

Prema najnovijim propisima pravo na puni dječji doplatk na temelju neprekidnog 15-godišnjeg boravka stječe se samo ako je tih 15 godina navršeno najkasnije do 31.XII.1978., a molba podnesena najkasnije do 30.VI. ove godine Puni doplatk će se isplatiti najviše 6 mjeseci unatrag od dana podnošenja molbe. Primjer: Netko je 5. srpnja pr. g. navršio 15 godina boravka, a molbu za puni dječji doplatk podnio 10. ožujka o.g.; puni će mu se doplatk-zao-statak isplatiti samo od rujna pr.g. nadalje.

4. Za djecu koja borave na području Njemačke dječji se doplatk isplaćuje u vremenskim razmacima od dva mjeseca. Vrijeme isplate se ravna prema posljednjem broju pred kosom crtom broja dječjeg doplatka (npr. br. 1u:542371/214).

Tako kad je taj broj:

- 0 ili 1 - isplata usljeđuje u prvoj polovici prvog mjeseca,
- 2 do 4 - u drugoj polovici prvog mjeseca,
- 5 do 7 - u drugoj polovici prvog mjeseca,
- 8 ili 9 - u drugoj polovici drugog mjeseca.

5. Bez obzira o mjestu boravka djece dječji se doplatk isplaćuje do navršene osamnaeste godine:

- 1) za bračnu djecu
- b) za djecu koja su priznata kao bračna,
- c) za usvojenu djecu,
- d) za pastorčad koja pripadaju domaćinstvu,
- e) za priznatu vanbračnu djecu, ako se plaća uzdržavanje.

Za djecu koja borave u Njemačkoj dječji doplatk se isplaćuje pored gore navedenoga još u slijedećim slučajevima:

- f) za djecu pod skrbništvom, ukoliko su prihvaćena kao članovi domaćinstva.
- g) za unučad, ili braću i sestre, ukoliko su prihvaćeni kao članovi domaćinstva ili ukoliko ih se pretežno uzdržava.

Da se dijete računa prihvaćenim članom domaćinstva treba da stalno živi u domaćinstvu skrbnika ili djeda i bake ili braće i sestara koji podnose molbu za dodjelu dječjeg doplatka. Policijska prijava stanovanja nije dovoljna. Boravkom tako prihvaćenog djeteta izvan kuće radi školovanja ili stručne izobrazbe ne prekida se odnos pripadnosti domaćinstvu.

6. Nakon navršene osamnaeste godine života, dječji doplatk isplaćuje se bez obzira na mjesto boravka djeteta samo pod slijedećim uvjetima:

- a) Ako se dijete nalazi na školovanju ili stručnoj izobrazbi a nije navršilo 27 godina života, te ukoliko mu mjesečna brutto-primanja ne prelaze iznos od 580 DM. Pri izračunavanju navedenih iznosa ne uzimaju se u obzir: stipendija, isplata bračnog partnera ili roditelja, jednokratne pomoći, no uzima se u obzir osobni dohodak kod izvanrednih studenata.

c) Ako se dijete zbog nesposobnosti za privređivanje (tjelesne ili duševne bolesti) u dogledno vrijeme ne može samo uzdržavati, a nema osobnih prihoda koji bi prelazili netto-iznos u visini od 600 DM mjesečno, te ako nije navršilo 27 godina života.

Za djecu iznad 18 godina u Njemačkoj, dječji doplatk isplaćuje se, osim gore navedenoga, još u slijedećim slučajevima:

d) Ako dijete nije navršilo 23 godine života i nije uspjelo dobiti mjesto za izobrazbu, iako se prijavilo i stavilo na raspolaganje Zavodu za zapošljavanje. Dječji doplatk se za takvo dijete neće moći dobiti ukoliko ono prima novac za nezaposlenost („Arbeitslosengeld“) ili pomoć za nezaposlene („Arbeitslosenhilfe“), te ukoliko je u bračnoj vezi a drugi supružnik ima redovita primanja za životne potrebe;

e) ako dijete nije navršilo 27 godina života i ako je jedina ispomoć voditelju domaćinstva te pomaže samo u kućnim poslovima u domaćinstvu kojem pripada još najmanje četvero djece,

f) ako dijete nije navršilo 27 godina života i ako je duže od 90 dana u godini zamjenjivalo oboljelog voditelja domaćinstva kojem pripada još najmanje jedno dijete,

g) ako je dijete navršilo 27 godina života, a dokaže se da je bilo spriječeno završiti školovanje ili stručnu izobrazbu radi sudjelovanja u pomoći nerazvijenim zemljama kroz vrijeme od najviše 24 mjeseca,

h) ako je dijete navršilo 27 godina života a nije dobilo mjesto za studij (zbog t.zv.broja ograničenja, „numerus clausus“), ili je pri studiju bilo ometeno promjenom boravišta roditelja iz poslovnih razloga.

Ispunjavanje svakog od ovih uvjeta mora se dokazati odgovarajućom potvrdom školske ili visokoškolske ustanove (za slučajeve pod a, b i h), odnosno potvrdom općine u kojoj dijete ima svoje stalno prebivalište) za slučajeve pod c, e, h, g) odnosno potvrdom nadležnog Zavoda za zapošljavanje (za slučaj pod d).

(Svršetak u idućem broju)

Njemački prijevod glavnih pojmova:

- blagajna za dječji doplatka
= **Kindergeldkasse**
- Zavod za zapošljavanje
= **Arbeitsamt**
- odobrenje novca za nezaposlenost
= **Bewilligungsbescheid des Arbeitsamtes**
- novac za nezaposlenost
= **Arbeitslosengeld**
- novac za nezaposlene
= **Arbeitslosenhilfe**
- socijalna pomoć = **Sozialhilfe**
- bolesnička blagajna
= **Krankenkasse**
(najčešće: A.O.K.)
- potvrda o domaćinstvu
= **Haushaltsbescheinigung**
- porezni ured = **Finanzamt**
- vrijeme osiguranja
= **Versicherungszeit**
- potvrda o obiteljskom stanju
= **Familienstandbescheinigung**
- potvrda o mirovinskom stanju
= **Rentenversicherungskarte**
- broj dječjeg doplatka
= **Kindergeldnummer**
- mjesto za izobrazbu
= **Ausbildungsplatz**
- uvjerenje, potvrda
= **Bescheinigung**
- izvod iz matične knjige rođenih
= **Geburtsurkunde**
- siročadska morovina
= **Waisenrente**
- mirovinsko osiguranje
= **Rentenversicherung**
- osiguranje za slučaj nesreće
= **Unfallversicherung**
- mirovina iz osiguranja za slučaj nesreće = **Unfallrente**

Ukoliko i nakon čitanja ovoga prikaza budete imali nejasnoća u vezi dječjeg doplatka, obratite se jednom od naših socijalnih radnika ili radnica, kako se ne bi desilo da zbog neznanja propustite dio svojih prava. Jedno od našh savjetovališta nalazi se zacijelo i u vašoj blizini. ■

Kroatischer Sozialberater für Mitbürger aus Jugoslawien, Ivo Hladek (im Bild links), wird des öfteren als Dolmetscher bei den Trauungen seiner Landsleute vom frankfurter Standesamt herbeigerufen. „Ehrenamtlich“ und unentgeltlich, versteht sich...

Poravnanje godišnjeg poreza na zaradu

„Ni bajrami nisu što su negda bili“, kaže lijepa bosanska pjesma. To danas važi i za godišnje poravnanje poreza u SR Njemačkoj. Nije više dosta ispuniti **zahtjevni formular, molbu, („Antrag“)**, upisati sve moguće troškove pa onda očekivati da nam **porezni ured („Finanzamt“)** pošalje „cili štojer“ natrag, kako je to bilo prije 10 godina. Nakon zadnje reforme poreza god. 1975. sve je to postalo strože i točnije, ili kako stari Mate L. veli: „A jesu čudni ti Švabi: pri deset godina su ti sve virovali na rič – a sad ne viruju ni drugu od općine ama baš ništa!“ Drugim riječima: porezni ured ne priznaje više nikakve troškove bez dokaza, potvrda, računa i sl. Uzalud je, dakle, upisati da čovjek šalje ocu 300 maraka mjesečno; ako nema o tome potvrdu od banke ili pošte i k tome još potvrdu o siromaštvu, onaj vam upis jednostavno prekriže kao da ga ni naveli niste!

Nekoliko važnih savjeta

1. **Porezna karta („Lohnsteuerkarte“)** se ne prodaje. To nije kokoš! Evo tebi novac – ti meni kokoš, pa smo na čistu! To ljudi samo tako misle kad kažu da su obišli 10 „ureda za štojerkarte“, pa tamo gdje su im za „kokoš“ više dali, tamo su pro-

dali! Onaj „ured za štojer“ vam daje za poreznu kartu samo **predujem**, tj. vi uzimate **kredit** kod jedne banke. Nažalost, iskustvo pokazuje, da dosta takvih „ureda za štojer“ pri tom ne rade savjesno i korektno, nego bilo površno, bilo namjerno gledajući u prvom redu vlastiti interes, a na vašu štetu. Po mojem računu, svatko tko prodaje poreznu kartu, plaća što bankovnih troškova, što kamata, najmanje 500 DM. To je već mnogo, ali najgore tek dolazi: Oni će vam dati za poreznu kartu kredita koliko vi hoćete, jer što je veći kredit, to je veća zarada na kamatama. Oni vam često namjerno nude više novaca nego što se može od poreznog ureda očekivati. Kad im porezni ured pošalje novac, onda obično imate kod banke dug za kredit koji vas stalno košta kamata, a ponekad i sudskih troškova ako čovjek odamh ne plati! Sve bi to bilo u redu kad bi ti „uredi za štojer“ rekli čovjeku jasno i glasno kako to ide s kreditom. Većina ljudi i nezna da su uopće uzeli neki kredit, ali za to potpisali sve potrebne formulare. Njegova obveza prema banci jest, dakle, pravno utvrđena i on **jadnik mora kredit vratiti u svakom slučaju**. Na pitanje, zašto su dizali takav kredit ljudi obično odovaraju: „Trebao sam hitno novaca!“

U redu, može se dogoditi, da čovjek naglo zatreba novaca, ali onda je najpametnije uzeti kod svoje banke redoviti kredit-zajam, koji vas stoji najviše 10%, dok vas u uredima za porezni kredit (ako uračunamo sve troškove, proviziju, kamate i eventualne sudske troškove) stoji neusporedivo više!

2. Rok za poravnanje poreza. Ove se godine može porezno poravnanje napraviti do 30.9. Drugačije je to kod tzv. poreza na prihod („Einkommensteuer“). Tu je 31.5.1979 zadnji rok. Porez na plaću („Lohnsteuer“) se traži ako čovjek ima godišnje brutto zaradu do 24000 maraka, a zajedno sa zaposlenom suprugom do 48000 maraka. Poravnanje poreza na plaću („Lohnsteuerausgleich“) se ne mora napraviti; to ostaje čovjeku na volju. Naprotiv, kod poreza na prihod („Einkommensteuer“) obavezno je podnijeti pismenu izjavu tzv. Einkommensteuererklärung. U tu svrhu vam porezni ured automatski šalje propisane formulare.

3. Potvrde i dokazi. Ima pravo stari Mate L., kad kaže da nam Nijemci na poreznom uredu više „ne viruju“, a i kako će, jadni oni, vjerovati, kad smo ih godinama vukli za nos! Kod poreznog ureda već godinama vrijedi pravilo: bez potvrde o nužnosti uzdržavanja i bez dokaza o slanju novca kući nema više ništa na poreznom uredu! No, nije dovoljno priložiti jednu ili dvije uputnice („čekove“) pa očekivati da će to porezni ured priznati. Kao dokaz za uzdržavanje priznaje se samo ako je radnik barem 4 puta godišnje poslao kući novac. Ako ste poslali, dakle, 1500 maraka u dva puta, onda vam ne priznaju ništa. Pri tom se misli na ovo: ako radnik samo jednom ili dva puta pošalje kući ili roditeljima malo novaca, znači da roditelji ili žena nisu ovisni o njegovom uzdržavanju, jer imaju drugih vlastitih dohodaka. Tada porezni ured ne mora ništa priznati! Ako npr. otac prima malu penziju u vrijednosti od 100 maraka mjesečno, onda vam za njega ništa neće priznati. Evo sad nekoliko najvažnijih potvrda, koje čovjek u redovnim slučajevima mora priložiti molbi za poravnanje godišnjeg poreza:

- troškovi o vožnji na posao (tramvaj ili vlastito vozilo);
- u slučaju dvostrukog kućanstva (oženjen, žena u domovini), potvrda da žena ne radi, da čovjek šalje kući novac, potvrda o plaćanju stana ovdje, potvrda o putovanjima u domovinu;
- potvrda poduzeća o tome da je čovjek više od 10 sati dnevno zbog rada odsutan iz stana;
- potvrde o plaćanju osiguranja na vlastito vozilo;
- potvrda (npr. župnika iz domovine) o dobrotvornim priložima;
- izvanredni troškovi (vjenčanja, sahrana, troškovi zubara) se priznaju samo uz odgovarajuće potvrde;
- sve potvrde moraju biti službene, tj. izdane od crkve, općine ili drugih ustanova; nije dakle, dosta neovjerena izjava oca, žene i sl.;
- sve potvrde moraju biti predane u originalu i po potrebi s ovjerenim prijevodom.

Nisam znao „što oće od mene“

Uvijek odgovarati poreznom uredu. Nakon što ste predali zahtjev za porezno poravnanje često vam porezni ured piše. Ili traže još neko razjašnjenje ili kakvu potvrdu. Treba na to odmah odgovoriti. Dok ne pošaljete ono što od vas traže, neće vam ni riješiti „lonštojer“ niti vam vratiti novac. Na takav dopis treba na vrijeme odgovarati. Ako prođe rok, onda je prekasno i nema više pomoći. Dopis u pravilu navodi do kada se mora odgovoriti ili mu barem javiti da ćete zatraženu potvrdu čim prije poslati.

Uvijek se može napraviti žalba. Ako radnik nije zadovoljan s rješenjem o povratku poreza, može uvijek u roku od mjesec dana podnijeti žalbu („Einspruch“). Jedno ne smijemo zaboraviti: država treba porez, te ne može vratiti cijeli porez! Kad vam, dakle, dobar prijatelj priča kako je dobio „cili lonštojer“ natrag, onda nemojte odmah svaku riječ vjerovati. Ljudi se vole hvaliti. Kako će država graditi ceste, bolnice, škole itd., kad bi cijeli porez vraćala ljudima? Ima slučajeva da čovjek

dobije skoro cijeli porez natrag (npr. bio je više mjeseci nezaposlen ili bolestan), ali to su velike iznimke. U svakom slučaju pametno je napraviti žalbu ukoliko vam nisu sve uvažili. Ona ništa ne stoji, a po mojem desetgodišnjem iskustvu uvijek kad je opravdana urađa plodom. Jasno, kod žalbe čovjek mora paziti da nije prošao mjesec dana od rješenja. Treba uvjerljivo navesti razloge svoje žalbe. Nije, dakle, dosta napisati „premao mi se čini, što sam dobio“! Svakome je premao!...

Svaki naš socijalni ured će vam kod toga pomoći. Isto tako ima dobrih poduzeća gdje će vam drage volje pomoći kod ispunjavanja svih potrebnih formulara. Mi vam možemo u svakom slučaju napraviti prijave svih potvrda koje su vam potrebne. Ali mislite pri tom na jedno. Kao prevodioci ili zakleti sudski tumači ne smijemo ništa na potvrdama promijeniti, ispraviti, nadodati itd. Samo onaj ured koji je potvrdu izdao, dakle, obično općina, može ispravak napraviti. Zato kad vi ili žena primite potvrdu od općine, odmah pregledajte da li je sve u redu. Svako mijenjanje u prijepodu službeno se smatra falsifikatom. Falsifikati se kažnjavaju, a to nam sigurno ne želite.

Mi vam u socijalnim uredima pomožemo i savjetujemo koliko bolje znamo i možemo. Smatramo da je naša prevodilačka usluga pri upunjavanju molbi za poravnanje poreza jedna od mnogih koja je, kao i ostale, besplatna. Međutim u tome vam mogu pomoći i specijalizirani porezni savjetnici („Steuerberater-i“), razumljivo, uz odmjereni honorar. Svakom je dano na volju kod koga će se obratiti u vezi svog poreza.

Ivo Hladek

NE PROPUSTITE!

„Samo se jednom prolazi kroz život. Neću propustiti – što mi je moguće na tom putu – ovdje ljubazna riječ, tamo malena usluga, jer nikada neću više prolaziti ovim putem.“

(Drummond)

... Sakupljajte sebi blago na nebu!
(Mt 6, 20)

Socijalni upitnik...

Cijenjeni uredniče,

U „Živoj zajednici“ ste iznijeli o bolovanju u domovini, pa mi nije jasno da li imam pravo ako se razbolim na plaćenom godišnjem odmoru na bolesnički novac i što je tu zapravo novost?

Luka i ostali zainteresirani čitatelji

Često se prije događalo da su strani radnici odlazili za Božić u domovinu i da su pri tom dobivali samo nekoliko dana plaćenog godišnjeg odmora. Ujedno im je firma rekla, da se ne vraćaju do Uskrsa, jer da nema posla. Onda su se oni prijavljivali na bolovanje za vrijeme tog plaćenog godišnjeg odmora od nekoliko dana, i vukli bolovanje dok ih firma ne pozove na posao. Da bi se spriječilo to veliko izdavanje bolesničkog novca sa strane bolesničkih blagajni, zatražen je i donesen zakon, koji kaže, u slobodnoj interpretaciji otprilike slijedeće:

Ako strani radnik ide samo na plaćeni godišnji odmor, a dogovorio se sa firmom, da se

odmah nakon toga plaćenog odmora vrati na posao, onda sve ostaje pri starom. Ako se razbolite na plaćenom odmoru u domovini, možete biti na bolovanju i to će Vam se platiti. Ako ste se dogovorili sa firmom, da idete na plaćeni odmor neko vrijeme, a poslije toga uzimate neplaćeni odmor, onda Vam se ne plaća bolovanje ni onda, ako ste otišli na bolovanje za vrijeme plaćenog odmora. U tome je novost. Iznimke su teški nesretni slučajevi na plaćenom odmoru, radi kojih ste morali biti duže vrijeme u bolnici. Manje, a ponekad i veće firme iskorištavaju takve situacije, pa iako je radnik imao samo plaćeni odmor i trebao se nakon njega odmah vratiti na posao, ali se razbolio izjavljuju poslije, da je radniku bio dozvoljen i neplaćeni poslije plaćenog odmora, da bi izbjegle, da firme plate onih 6 tjedana, koje zakonski one moraju platiti. Stoga bi se trebala tražiti potvrda od poduzeća prije polaska na odmor, da imate samo plaćeni odmor, da firma ne bi poslije mogla varati, a Vi da ostanete bez bolesničkog novca.

U ovoj će rubrici naši socijalni suradnici nastojati odgovoriti na upite čitatelja. Na to nas je potaklo gornje pismo.

Uredništvo

Nevažeći formular konzulata

Primili smo obavijest i tiskani formular iz Tajništva Biskupske konferencije SR Njemačke iz Bonna. Formular je tiskao jugoslavenski

konzulat, kao potvrdu na temelju koje se vjernici mogu osloboditi crkvenog poreza. Međutim kako nam je saopćio i porezni ured (Finanzamt), takva potvrda nije dovoljna za oslobođanje od crkvenog poreza, već je zato potrebno službeno istupanje iz Crkve.

Tajništvo njemačke Biskupske konferencije nas je upozorilo, da je taj formular nevažeći. Ako jedan katolik želi istupiti iz Crkve, to jest ne želi više biti član Katoličke Crkve, tada treba dati izjavu (Kirchenaustrittserklärung) pred sudom (Amtsgericht), ili javnim bilježnikom (Notar), odnosno u nekim pokrajinama na matičnom uredu (Standesamt) ili pri crkvenoj ustanovi (Kirchenbehörde). Svrha nam je ovime ispravno informirati naše vjernike!

U slijedećem broju: Opširno o crkvenom porezu – vraćanje poreza – krive predodžbe – savjest i novac ...

Pisali su nam...

Auf eine Aktion der lebendigen Gemeinde hin!

Wir begrüßen das Treffen des Imam Hamidović aus Aachen mit dem Oberseelsorger Dukić aus Frankfurt (ZZ 3/78). In Neuss arbeiten wir längst zusammen und unterstützen uns gegenseitig. Es ist eine große und historische Öffnung, trotz alledem... Es ist an der Zeit, nicht wahr? Einige unserer katholischen Leser der „Lebendigen Gemeinde“ äußerten den Wunsch, die islamische Seelsorge möge auch materielle Hilfsbereitschaft aus den Kirchensteuergeldern erfahren.

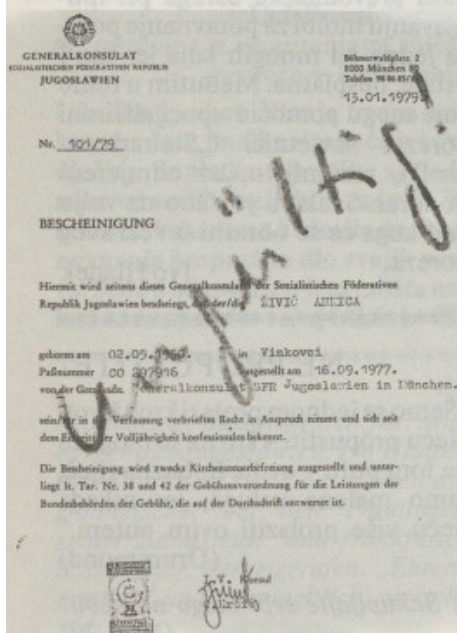
Der islamische Geistliche Hamidović ist auf so unverhältnismäßig großem Betreuungsgebiet ohne eigenes Fahrzeug. Wäre es nicht eine edle Geste, wenn ihm durch eine Spendenaktion der lebendigen Gemeinde zur Anschaffung eines VW-Golf's verholpen wird? Ohne Rücksicht darauf, daß auch mancher unserer katholischen Pfarrer kein Auto besitzt...

Studenten
im Ausländerzentrum
Neuss

Bez krivnje kriv

Neki čitatelji pitali su nas: Smijemo li „Živu zajednicu“ nositi sobom u domovinu? Kako ga izdaje službena ustanova domovinske i njemačke Biskupske konferencije – Hrvatski naddušobrižnički ured u Njemačkoj – smatramo da tome ništa ne stoji na putu. U tome nas potvrđuje i činjenica da su dosadašnje brojeve lista uredno primila brojna crkvena i necrkvena lica u domovini. No zanimljiv je i dopis koji nam je nedavno uputio student V. M. iz Beograda s molbom da ga objavimo u ŽZ. Zbog opširnosti dopisa nije nam moguće objaviti više od kratkog sadržaja tog opisa.

Na povratku s kraćeg putovanja u Trst naši su mu pogranični organi zaplijenili službeno glasilo Hrvatskog naddušobrižništva u Švicarskoj, „Movis“, i beogradski vjerski list „Pravoslavije“, a sudac za prekršaje u Sežani kaznio ga sa šest dana zatvora zbog unošenja „nedozvoljene“ literature. Njegova je žalba „Republičkom savetu za prekršaje“ u Ljubljani odbijena kao neosnovana. No uvjeren u svoju nekrivnju V. M. piše:

... „Uložio sam zatim zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu SR Slovenije ..., pre svega iz principijelnih razloga, a ne zbog ove, relativno male kazne ... Vrhovni sud mi je dao za pravo te je svojim rešenjem Psv. 97/78-7. od 14.XII 78. ukinuo presude prvostepenog i drugostepenog organa ... i naznačio da mi se sve bespravno oduzete stvari trebaju i MORAJU u najkraćem vremenu vratiti ...”

Očigledno je, dakle, ovog puta pobijedila zakonitost...

Želim se obratiti našim najmlađima

Oduševilo me u prvom broju ovogodišnjeg **MALOG KONCILIA** čitati pjesmice i priče naših najmlađih iz domovine o dragom Isusu.

Kako imade sigurno isto tako dobre i bistre hrvatske mladeži izvan naše domovine, želio bih da se i ona uključi u sastavljanje sličnih tekstova, i to putem naše Žive zajednice!

Kad već govorimo o Isusu, želio bih ovdje uputiti našim najmlađima slijedeći poziv: **Razmišljajte o Majci!** Svi smo mi imali ili imamo našu rođenu, ovozemaljsku majku, ali mnogi od nas ostali su, moguće već i u ranoj dobi, bez majke. Kako je teško bilo rasti s njom! S onom koja nas je od prvog časa našeg života, još pod srcem, zavaljela, budno na nas pazila da nas ne zadesi nikakvo zlo, mnoge noći probdjela, mnogi zalogaj otokinula sebi od usta samo da mine bismo bili prikraćeni. Međutim, dragi Isus se pobrinuo i ostavio nam za majku svoju Majku, blaženu Djevicu Mariju, i to onda kad je trebao biti raspet. Pod križem je stajala njegova Majka s najmilijim učenikom Ivanom. Tada je Isus rekao: „Majko, evo ti sina”, a Ivanu: „Sinko, evo ti majke”. Od onog časa postala je blažena Djevica Marija Majkom svih ljudi na zemlji i na nebu. Ona nije samo naša nebeska Majka, ona je ujedno naša suspasiteljica, jer nam je ona najmoćnija zagovornica kod Boga. Po molitvi i njenom zagovoru dolazi se do Isusa! Kao najdraža molitva Majci Božjoj može se smatrati sveta krunica ... I.S., Freiburg

Pisali bismo vam...

... kad bi naše uredništvo imalo normalan broj osoblja. Jer, doista, čitav niz pisama i zanimljivog materijala, prijedloga ili upita, što nam je kroz zadnje vrijeme pristizalo, zaslužilo bi individualan odgovor, potvrdu primatka ili barem zahvalu. Nažalost za sada posjedujemo samo „Notredaktion” – uredništvo za nuždu, koje s velikim naporom jedva uspijeva vremenski, tehnički i financijski skrbati kraj s krajem!

Priznajemo da nam manjkaju i potrebna iskustva. Pokušavamo to nadoknaditi – dobrom voljom i zalaganjem. Koliko nam to uspijeva ili ne, prepuštamo ocjeni čitateljstva. Rado ćemo prihvatiti korisne (i ostvarive!) sugestije i savjete iskusnijih, konstruktivnu kritiku i suradnju. Nadamo se da nam čitatelji-suradnici, dakle, neće zamjeriti što im nismo u

stanju posebno odgovarati. Ako pažljivo pratite ŽŽ, primijetit ćete da Vaše primjedbe i poticaji ne završavaju – u košu.

Još dvije napomene:

Rukopisi i poslani materijal (npr. slike) se načelno ne vraćaju nego dolaze u arhiv ŽŽ, bez obzira da li je, nije ili će biti iskorišten. Tko nam dakle stavlja na raspolaganje unika-te, koje želi bezuvjetno dobiti natrag, treba to izričito navesti.

Prodajna cijena našeg lista morala je biti za ovu godinu povišena na 0,60 DM po broju (6,- DM godišnja pretplata s poštarinom), kako bi troškovi tiskanja bili uglavnom namireni. Sigurni smo da neće to biti razlog (ne)čitavanja ŽŽ, već njen sadržaj. Namjeravano redovitije – mjesечно – izlaženje nadamo se ostvariti tek u dogledno vrijeme. Činimo što nam je trenutno moguće i računamo s Vašim povjerenjem i – strpljivošću.

ŽŽZZZZZZZZ

Na sastanku uredništva ŽŽ upravo se rekapitulira prošli, božićni broj 3/78.; uspjeh i nedostaci – kritika.

– Primjećuje netko: Od silnog posla i žurbe nije naša ovdašnja hrvatska zajednica uspjela upriличiti ni tradicionalnu advetsku večer sa sv. misom i agapom...

Upadica: ... Ostala živa zajednica – na papiru!

hrvatski svetac (slavi se 14. studenog)	nabandanje	6. nota solmizacije	skliže se	pustinjsko jezero	oznaka za litru	igrač tradicionalne igre u Sinju
igrača karta						kratica za slično
izvor i jezero u pustinji						bliz, drag
drugo ime hrv. kralja Zvonimira						prijedlog
	muslimanska vjera				oznaka za 1000 kg	bosanska rijeka, pritok Une

Hrvatski Božić, Dan iseljenika

... u Spaichingenu

Na području misije Spaichingen je vlč. Anto Jelić, zajedno sa studentima teologije iz Eichstätt-a i vjernicima ove Misije organizirao proslavu iseljeničkog dana i doček Novog ljeta.

Poseban doživljaj za sve koji su se našli na ovoj priredbi bio je recital: „Dođi bar za Božić, sine!“, kojeg su pripremili studenti zajedno s Ljubicom Papak, našom radnicom iz Spaichingena.

Majka, iz južnog dijela naše domovine, željno očekuje sina – barem za Božić. Željela bi s njim zajedno „ložiti badnjak“, uz kolače i vino pjevati pjesme i ići na svetu misu. Sin piše majci kako ga opet za Božić neće biti, kako se oženio Njemicom „koja je dobro čeljade“, te da mu se rodio sin, koji „je lip i sličićaći pokojnom“, pa da će drugi put doći kad sin poraste. Piše majci da mu pozdravi brata, koji je također negdje u tuđini. Misli stare majke su neprestano uz njezine sinove. Neumorno piše pisma jednome sinu dok od drugoga ni adrese nema. Godine se gomilaju sa sijedim vlasima ispod crnog šudara i starica, sve više bolesna, predosjećajući da neće dočekati slijedeći Božić i vidjeti sina. Suze su joj teške kad vidi „loze u ledini“. Piše sinu kako mu svake noći čaču sanja „koji ga iz groba kara što ne dolazi – bar za Božić“. Sin tješi majku pismima, ali ne dolazi. Ona, stara i bolesna, izgubivši svaku nadu da će sina još jednom vidjeti, čeka smrt. Piše sinu posljednje pismo u kojem spominje da je već kupila i crnu robu za pogreb, te moli sina da se poslije njezine smrti pomoli Bogu u staroj crkvi i zapali joj na grobu sviću.

Starica je umrla. Ljudi su po selu pričali o sudbini žene, na čijem pogrebu nema ni jednog sina. Majka je već bila pokopana kad su sinovi došli iz tuđine. Na grobu su stajali bez riječi. Nevjesta, s djetetom u naručju, je gledala „kameni spomenik i sliku pokojnog svekra“.

Sinovi „odoše bez pozdrava u crnim odjelima i kravatama kući da vide što tu još ima od oca i majke. Kuća stara sva u umidi čekala je uskrснуće braća odoše opet u svit ostaviše zaključana vrata i zatvoriše škure“.

Na ovoj našoj iseljeničkoj priredbi mnogi nisu mogli suzdržati suze, razmišljajući o krutoj stvarnosti i sudbini koja bi mogla i njih pogoditi.

Ivica Malekinušić, student teologije iz Eichstätt-a, pripremio je pjesmu: „Iseljenik“ od A.G. Matoša, a druga četvorica studenata pjesmu: „Zovem te da se vratiš“ od Josipa Pupačića.

Studenti Anto Marić, Ilija Petković, Luka Lucić i Mate Kutleša dobro su pripremljenim glazbenim programom zabavljali sve okupljene do samog jutra. Posebno treba spomenuti mlade glazbenike koji su u svoj program uvrstili dosta pjesama na iseljeničku tematiku: težak rastanak s domovinom, čežnja i čekanje na povratak, osamljenost u tuđini...

Nakon ugodno provedene noći u kojoj se pokušalo dočarati kutak domovine, svi su se razišli sa željom da se na ovakav način i uz program slična karaktera što češće okupljaju.

Ivan Kujundžić

... u Neussu i Düsseldorfu:

„Von der Öffentlichkeit unbemerkt“

Der Caritas-Mitarbeiter für Arbeitnehmer aus Jugoslawien in Neuss, Herr J. Tišljarić, sandte uns folgenden Artikel des Berichterstatters Lobel Glad vom Lokalblatt „Der Bote“. Den Artikel, der unter dem Titel „Kroatische Weihnachtsfeier“ erschien, geben wir hier etwas verkürzt wieder.

Wie jedes Jahr so auch dieses, feierten die in Neuss und Grevenbroich lebenden Kroaten im Thomas-Morus-Haus der kath. Gemeinde Christ-König in Neuss ihr Weihnachtsfest.

Die diesjährige Weihnachtsfeier fand am Samstag den 16. Dezember im von den Menschen überfüllten und mit Krippe und Tannenbaum geschmückten Saal statt.

Die aus dem Lautsprecher klingenden kroatischen Weihnachtslieder und die Freude der im Saal weilenden Kinder und Erwachsenen zeugte vom inneren Reichtum dieser Menschen und von der Schönheit ihrer Weihnachtsbräuche.

An der Feier nahmen neben den Katholiken auch die Orthodoxen, sowie die Moslems teil. Eine Tatsache, die für den verstärkten Glaubensdialog und für die ökumenische Bereitschaft spricht.

Der Mitarbeiter des Caritasverbandes Neuss, erklärte zuerst den Ursprung des Weihnachtsfestes und betonte seine tiefere Bedeutung als die des Familien- und Friedensfestes.

In seiner Rede erwähnte er auch die Schwierigkeiten all jener, die von ihren Familien getrennt sind und in diesen Weihnachtstagen sich allein überlassen fühlen. Mit besonderem Nachdruck wies er auf die Notwendigkeit der Rückkehr in die Heimat hin.

Die Liebe zu Frau, Kinder und Familie, die viele unter uns in die Fremde geführt hat, soll mit derselben Kraft unsere Rückkehr bewirken.

In Stille und Bescheidenheit, aber zur Freude aller Beteiligten, endete auch diese, von der Öffentlichkeit unbemerkte kroatische Feier.

U društvenim prostorijama nogometnog kluba „DJK Rheinfranken – Croatia“ u Düsseldorfu na Flin-

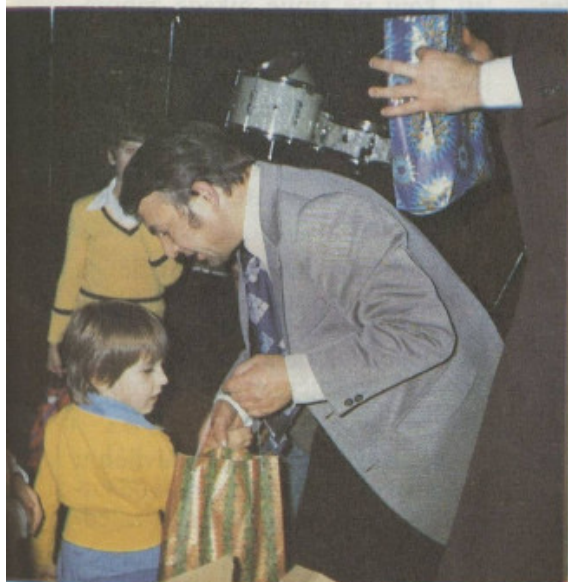
i doček 1979.

Nastavak

geru, hrvatske obitelji iz najiselnijih krajeva: Međimurja, Podravine, Hercegovine i Dalmacije, zajednički su slavile u prijatnoj atmosferi ispraćaj stare i doček Nove godine. Nakon večere nadovezalo se narodno veselje s plesom. Sat pred ponoć međimurski su Hrvati pjevali svoje najomiljenije, stare, pjesme koje su dirnule sve prisutne. Pričalo se mnogo, o starim običajima iz jednog našeg kraja u drugu. Suznih očiju, uz svečano pjevanje Lijepe naše, stojeći uspravno

... u Essenu je hrvatska mladež izvela vrlo uspješnu priredbu za Božić.

F. Paschek, slowenischer Sozialberater für Arbeitnehmer aus Jugoslawien beim Caritasverband Neuss, beschenkt die jüngsten Besucher der Weihnachtsfeier.

U katoličkoj crkvi švedskog grada Malmö pod božićnom sv. misom izveli su članovi društva „Mladi krabati” uspješni koncert s monolinama i gitarama.

i gordo, potomci velikog naroda dočekali su Novu 1979. godinu u dalekim bespućima tuđine. I dok je bogat velegrad uokolo urlao oholo i razuzdano, naši su se ljubili, zamišljeni, bolno i daleko od svojih domova ...

Neki nisu mogli izgovoriti želje.

Jutro je osvanulo puno snijega, maglovito i hladno.

Bog!!! – vidimo se poslijepodne na misi ili opet u nedjelju, na utakmici Croatiaje!

Poslije službe Božje nastavilo se božićno slavlje i veselje Hrvata Malmö uz narodna kola i kulturno-zabavni program.

(Nastavak)

Božić, Dan iseljenika i doček 1979.**...u Malmö-u**

U pretežno protestantskoj sjevernoeuropskoj zemlji Švedskoj, rijetko se naiđe na dupkom punu katoličku crkvu. Hrvati koji sačinjavaju čak 10% svih katolika te zemlje, ispunili su na blagdan sv. Stjepana Prvomučnika jedinu katoličku crkvu u Malmö-u. Njih preko 600 došlo je proslaviti hrvatski Božić. Sv. misu služio je naš dušobrižnik u Južnoj Švedskoj o. dr. Vjekoslav Lasić, dominikanac. S njim je koncelebrirao mjesni župnik iz Lunda, p. Pierre Aupy, također dominikanac.

Bio je to veličanstven doživljaj. Euharistijsko slavlje i božićnu atmosferu uzveličalo je trideset članova hrvatskog društva „Mladi krabati” („krabat” je švedska riječ a označava zdravog, snažnog i nestašnog dječaka). Obučeni u hrvatske narodne nošnje, poredani ispred glavnog oltara, uspješno su izvodili neke od božićnih melodija na mandolinama i gitarama. Naši najmlađi ostavili su dubok dojam na prisutne vjernike, udaljene nekoliko tisuća kilometara od rodnih ognjišta i svojih „badnjaka”.

U propovijedi je hrvatski dušobrižnik pozvao vjernike da podignu povjerenje u smisao života. Božić je blagdan života; rođendan onoga koji je sebe nazvao **Životom**. Ako je išta danas u pitanju, onda je to smisao čovjekova života. „Molimo danas” – rekao je dušobrižnik – „da posredstvom betlehenskog Djeteta – pravoga Boga i pravoga Čovjeka – sve bitke proti čovjeku, bilo kojem, bilo gdje i bilo kada, budu proglašene zločinom, da sve pobjede nad čovjekom budu posramljene”. Poslije propovijedi raspjevao se Božji narod uz pratnju orgulja sadržajnim hrvatskim božićnim pjesmama.

Poslije sv. mise narod je krenuo u crkvenu dvoranu, da produži svoje božićno veselje. Budući da je dvorana premalena – može primiti samo oko 350 ljudi – skoro polovica vjernika nije mogla ostati na ovoj priredbi Hrvatske katoličke zajednice, koja već deset godina djeluje u gradu Malmö-u. Sam program započeo je hrvatskom i švedskom himnom. Zatim su malim koncertom nastupili naši najmlađi – članovi društva „Mladi krabati”, koji su požnjeli i najveći aplauz. Mnogi

su bili ganuti do suza, videći kako školska djeca, a bilo je među njima i predškolske koja još ne znaju ni čitati ni pisati, igraju svoja narodna kola. Promatrajući ih prolomio se dupkom punom dvoranom uzvik: „Nastavimo ovako, pa nas ne će nestati! Još Hrvatska nij’ propala ...!”

Nastupili su i članovi društva „A. G. Matoš” s dvije točke. Najprije su odigrali nekoliko hrvatskih kola, da bi kasnije njihova dramska sekcija izvela priredbu o kraljici **Katarini Kotoromanić**. „Ovom priredbom” – kako reče redatelj, vlč. Josip Kroppek – „hrvatska mladež u Švedskoj se odužuje svojoj povijesti, koju ne smije nikada zaboraviti”.

Ne smije se zaboraviti da su velikom uspjehu ovog slavlja posebno doprinijele hrvatske majke koje u ovom dijelu svijeta organizirano i uspješno djeluju putem svog društva „Hrvatska žena”.

Ovogodišnji hrvatski Božić u Švedskoj zajedničko je djelo, a uspjeh ove priredbe rezultat je skupnog i složnog rada svih naših društava na području grada Malmö-a i okolice.

Naš je Božić dolično proslavljen u kršćanskoj zajednici, usprkos odsutnosti iz naše domovinske zajednice.

P. Vjelas

...u Ravensburgu

Osmero mladih iz hrv. misije Ravensburg pripremili su za protekli Božić predstavu „Ljubav se pokazala u badnjoj noći”. Predstava se davala u Ravensburgu i Friedrichshafenu. Mladi glumci su se vrlo dobro uživjeli u svoje uloge i izveli ih na opće zadovoljstvo prisutnih.

... i u zatvoru Stadelheim

U nastojanju da osjećaj božićnog ugođaja dožive i oni koji su inače napušteni, izolirani i počesto zaboravljeni, već drugu godinu za redom organizira karitasova socijalna služba u Münchenu, u suradnji s Hrvatskom katoličkom misijom božićnu misu u ovdašnjem zatvoru Stadelheim. Vi-

Uvježbavanje jednočetvrtsatnog igrokaza „Ljubav se pokazala u badnjoj noći” Misije Ravensburg.

še od 40 naših ljudi s pažnjom je prisustvovalo misi koju je vodio pater Bilokapić. S jedne strane nas je veselilo da je toliko ljudi došlo čuti riječ utjehe i Božje ljubavi, s druge strane nas je žalostilo da tako veliki broj sunarodnjaka provodi blagdan iz zatvorskih zidina. Najveći broj naših ljudi osuđeno 'je zbog „rada na crno“, što u stvari znači da naši ljudi u potrazi za „kruhom svakidašnjim“ ulaze u rizik uhićenja, radeći ilegalno u Njemačkoj. Nakon sv. ispovijedi i mise, podijeljeni su darovi – slastice, cigarete i novine iz domovine uključujući „Glas Koncila“ i „Živu zajednicu“.

Vitomir Markota, soc. savjetnik

Sjećam se, Gospodine,
minulih godina.
Moje djelo je nestalo,
moji se snovi raspršili,
a ti ostaješ.
Daj da u miru ustanem
i vratim se k tebi,
jer sam ugledao tvoju dobrotu.

500-obljetnica – bakrorezu

Prošle smo se godine sjećali važne obljetnice u hrvatskoj kršćanskoj povijesti: pola tisućljeća od smrti pobožne bosanske vladarice i patnice – **KATARINE Kotromanić** iz plemena **KOSAČA** (1424.–1478.), umrle kao strankinja, u Rimu, nakon pada Bosne i Hercegovine pod turski jaram godine 1463.

Na nedavno održanom znanstvenom, povijesno-teološkom simpoziju u Sarajevu iznio je, izm.ost. referent dr. Vlajko Palavestra i brojne podatke o živoj prisutnosti uspomene na kraljicu Katarinu u svom narodu.

Osvježavanju takve uspomene može pridonijeti i lijep bakrorez s likom kraljice Kosače bilo u stanu, radnoj sobi i sl. (vidi sliku, koja je u originalu promjera 30 cm). Takve bakroreze – izvorni ručni rad – s raznim motivima ličnosti iz naše povijesti (sadržanim npr. u djelu „Obljetnice hrvatskih velikana“, izdanje HKD sv. Ćirila i Metoda, Za-

greb 1971.) te s drugim motivima, izrađuje po narudžbi, u raznim formatima, naš sunarodnjak, Mate Borožan u Allensbachu na Bodenskom jezeru. Informacije se mogu dobiti na njegovoj adresi: Postfach 146, D-7753 ALLENSBACH, telefon: (07533) 6482.

Nedavno je u Sarajevu, u nakladi „Vrelo života“ (Ul. R. Lakić 7, YU-71000 SARAJEVO), izašla i vrijedna knjižica od prof. Krunoslava Draganovića pod naslovom „**KATARINA KOSAČA – BOSANSKA KRALJICA**“. Knjižica se može nabaviti uz cijenu od 2 DM i u nekim hrv. misijama ili u uredništvu ŽZ.

film–dienst

„King Kong“, „Krieg der Sterne“ (Rat zvijedâ) ili „Tod auf dem Nil“ (Smrt na rijeci Nilu, prema kriminalnom romanu Agathe Christie) samo su neki od svjetlećih naslova filmova, koji blješte po fasadama i na filmskim ekranima, golicajući maštu mladih i starih. Od onih bezazlenih dječjih crtića u supertehnici i kombinaciji sa živim glumcima („Schmunzelmonster“), preko zabavnih i šaljivih sve do onih najperfidnijih, rabijatnih i prostačkih, u kojima je moral pao duboko „ispod ništice“. Orijentirati se u toj kinodžungli na asfaltu (da se izrazimo jezikom kino-naslova) nije jednostavno ni odraslima. Pogotovo kad jednog dana naša djeca „ot-

kriju“ medij kino i odjednom „moraju“ onamo sve češće odlaziti, bilo sama, bilo sa školskim prijateljima i prijateljicama. Zabraniti sasvim kino, kao „pokvareno“, ili ga pak posve dozvoliti, pod isprikom „pa, moraju djeca jednom i to upoznati“, bilo bi pogrešno. Kino, kao i svaki drugi medij (tisak, radio, televizija!) mogu imati i štetnog i korisnog utjecaja, već prema tome, kako se čovjek prema tim medijima odnosi i kakav osobni stav zauzima. Kod kina može nam za orijentaciju vrlo dobro pomoći jedna korisna publikacija, koju redovito izdaje „Institut für Medieninformation“ njemačke biskupske konferencije, a zove se „Film-Dienst“ (Postfach 101088,

5000 Köln, 1.) Izlazi 14-dnevno, a polugodišnja pretplata iznosi 28,50 DM; pojedinačni broj stoji 2 DM. „Film-Dienst“ donosi opise skoro svih novih filmova, koji su trenutno na dnevnom redu u njemačkim kinima. Osim kratkog sadržaja donosi se i vrijednost filmova prema kršćanskim kriterijima, zatim u odnosu na dob gledalaca, koliko je koji komad preporučljiv ili ne, na što treba pripaziti, s kojim se stavovima čovjek ne može složiti itd. Znatna pomoć, dakle roditeljima, a i mladim ljudima, koji se trude da kritički promatraju svijet oko sebe i ne daju se zavesti samo svjetlucavim reklamama ni komercijalnim parolama.

Naše obitelji u živoj zajednici...

⬆ *Sonntags, nach der kroatischsprachigen hl. Messe, vor dem Kapitelsaal des Münsters Unserer Lieben Frau zu Konstanz (Gebiet der kroatischen Mission Singen).*

Bog vidi i iza tvoje maske!

(Plakat „Action 365“, Kennedyallee 111 A, D-6000 Frankfurt, 70. „Akcija 365“ jest laička katolička organizacija s ekumenskim protestantskim ograncima, osnovana prije dvadesetak godina po njemačkom isusovcu, patru Leppichu. Ime joj potječe od načela: 365 dana u godini citati odlomke iz Sv. pisma. U tu svrhu izlazi svake godine praktičan džepni kalendar-rokownik s izabranim biblijskim citatima za svaki dan.)

Poklade – fašing, karneval, jest u mnogim zemljama vrijeme razonode, šale, zabave; nažalost i razuzdanosti. Moraju li svaka radost i razonoda biti raspuštene, neobuzdane? Smiju li to biti za kršćanina? Jednom u godini?

Vesela vijest – Evanđelje, propovijeda veselje, radost! Radost bi trebala dakle kršćaninu biti jedna od glavnih odlika. Poslijebožićno vrijeme, sve do Čiste srijede ili Pepelnice (ove godine 28. veljače), proglašeno je stoga u pretežno katoličkim krajevima kao vrijeme općeg veselja i šale. (U Njemačkim zemljama ono stoji pod znakom broja 11, pripreme počinju zapravo već 11.XI. u 11,11 sati, „sjednice“ i svečane večeri, tzv. „Prunk- oder Fremdensitzungen“ počinju navečer u 20,11 sati, a princa Karnevala bira Savjet jedanaestorice – „Elferat“. Na mamut-priredbama, koje prenosi televizija, obično iz Mainza, Aachena, Kölna, ili Düsseldorfa, koji slove kao pokladne metropole, dozvoljene su i najizravnije kritike državnih poglavara, vladinih predstavnika ili pak ideoloških sustava.)

HERAUSGEBER:

Kroatisches Oberseelsorgeamt in Deutschland
Schreyerstraße 1 · 6000 Frankfurt a.M. 70
Telefon: 0611/638213
Verantwortlich: Pater Bernardo Dukić.
Jahresbezugspreis 6,- DM
Bankverbindung: Konto Nr. 129072 bei der
Stadtsparkasse Frankfurt a.M. (Blz. 50050102).
Satz: Fotosatz Service Bauriedl
6082 Mörfelden-Walldorf
Druck: Scholl + Klug Druckerei GmbH
6082 Mörfelden-Walldorf

Slika mjeseca...

Jahr des Kindes?

Sooo Kappes!

Kind des Jahres

– wär' mir lieber.

... meint
der kleine Hrvoje aus Bremen

Tijekom vremena poklade su se znale izopačiti u nešto gdje je sve dozvoljeno – pod vidom šale, ispod maske! – pa makar to bilo i nemoralno. Kršćanin bi trebao biti svjestan da – Bog vidi i iza maske! Vedro razonodri iskrenom veselju nije potrebna maska, barem ne ona koja zakriva poštenje i nepatvoreni humor, neusiljeni smijeh, neizvještačenu radost.